audiebat: ſed eoꝝ ſilentiū ſi illi interfuiſſent ſuis conditionibꝰ ꝯturbaſſent: vbi eni eſt maioꝛ ſcia illic fortioꝛ malicia: q̄ eni feſtinat eē poꝛ: nō ē ꝯtentꝰ eē ſcḋus. AVG. de cō. euā. Ex eo aūt qḋ h̄ dr̄ pōt videri diſcipuloꝝ turbā deſeruiſſe: ex q̄bus illos .xij. elegerat in monte ex pluribus: quos aplos noīauit: qḋ matthēꝰ h̄ p̄termiſit. Solis eni diſcipulis in mōte videt ieſus hūc habuiſſe ſmonē quem matthēꝰ interpoſuit: ⁊ lucas tacet. Et deinde cū deſcēdiſſet in loco cāpeſtri habuiſſe alterū ſimilē: de q̄ matthēꝰ tacet: lucas nō tacet. Quāq̄ etiā illud poſſit occurrere q̄ ſicut ſupra dictū eſt aplis: ceteriſq̄ turbis p̄ntibus vnū habuiſſe ſermonē quē matthēꝰ lucaſq̄ narrarūt diuerſo narrādi mō: ſ; eadē v̄itate ſniaꝝ: ⁊ ſic planū eſt qḋ hic dr̄ de admiratiōe turbe. CHRY. in ho. Cauſam aūt admiratiōis ſubdit dicēs: Erat. n. do. eos ſic po. ha. ⁊ nō ſicut ſcri. eoꝝ ⁊ phari. Si aūt hanc p̄tātē videntes p opa ſcribe eū a ſe abigebāt: vbi ſola verba erāt poteſtatē manifeſtantia: q̄liter ſcādaliꝫati h̄ fuiſſent: ſ; turbe hoc nō paſſe ſūt. Cū eni aīa beniuola fuerit: facile p̄ſuadetur a ſermonibꝰ v̄itatis. Erat aūt poteſtas docētis vt m̄ltos eoꝝ caperet ⁊ in admiratione mitteret: ita q̄ p̄pter delectationē eoꝝ q̄ dicta erāt: neq̄ tacētē dimittebāt. vn̄ ⁊ ſecute ſūt eū deſcēdentē de monte. Stupebāt aūt eius maxime p̄tātem: q2 nō ad aliū referēs vt p̄phete vt moyſes dixerūt: q̄ dixit: ſed vbiq̄ oñdit ſe eū eē: q̄ habet dn̄ꝫ etení legē ferēs ꝯtinue apponebat: Ego aūt dico vobis. HIE. Quia q̄ſi deꝰ ⁊ dn̄s ipius moyſi p libertate voluntatis ſue vel ea que minꝰ videbant addebat in lege: vel cōmutans p̄dicabat in pp̄lo: vt ſupra legimꝰ: Dictū ē antiquis: ego aūt dico vobis. Scribe aūt ea tm̄ docebāt q̄ ſcripta ſunt in moyſe ⁊ p̄phetis. GREG. xxiiij. moꝛa. Uel ſingulariter chꝛiſtꝰ ex bona p̄tāte locutus ē: q2 ex infirmitate mala nulla cōmiſit. Nos aūt q2 infirmi ſumus ex p̄pꝛia infirmitate p̄ſemus quo docēdi oꝛdine īfirmis fratribus cōſulamꝰ. HILA. Uel in verboꝝ v̄tutibus effectū p̄tātis metiebant. AVG. de ſer. do. Hoc eſt eniꝫ qḋ in pſalmo ſignificat: fiducialit agā in eo: Eloq̄a dn̄i: eloq̄a caſta: argentū igne examinatū terre p̄batū ſeptuplū p̄pter quē numerū admonitus ſum oīa iſta p̄cepta ad ſeptem illas referre ſniās: quas in p̄ncipio ſermonis huiꝰ poſuit. ſ. de beatitudinibꝰ. Qui eniꝫ aliq̄s fratri iraſcat ſine cā vel racha dicat: vel fatuū eū appellet: ſuperbiſſime admittit: ꝯ qḋ eſt vnū remediū vt ſupplici aīo veniā dep̄cetur: qui nō iactantie ſpū infletur. Beati ergo pauperes ſpū: qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Cōſētit aūt aduerſario. i. v̄bo dei reuerentiā exhibēdo: quiſq̄s ad teſtamentū patris operiendū: nō litibus acerbus ſed pietate mitis acceſſerit. Beati ergo mites: qm̄ ipſi hereditate poſſidebunt terrā. Quiſq̄s etiā carnalē delectationē ꝯ rectā volūtatē ſuam rebellare ſentit exclamet: Infelix ego hō q̄s me liberabit de coꝛpe moꝛtis huiꝰ: ⁊ ita lugendo iploꝛet ꝯſolatoꝛis auxiliū. vn̄ beati q̄ lugēt: qm̄ ipſi ꝯſolabūt. Quid aūt laborioſius cogitari pōt q̄ vt ocioſa ꝯſuetudine ſupanda p̄cidant intra ſe mēbꝛa īpediētia regnū celoꝝ: nec doloꝛe frangat: toleret in cōiugali fide oīa que q̄uis ſint moleſtiſſima crimē tm̄ fornicationis nō habēt: veꝝ loq̄t q̄ non in rōnibus crebꝛis: ſed in moꝝ p̄bitate cōmēdet. Sed q̄s tantos laboꝛes inire audeat: niſi flagret amoꝛe iuſticie: quaſi fame ac ſiti vehemēti attētus: Beati ergo q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt. qm̄ ipſi ſaturabunt. Quis aūt pōt paratꝰ eē ab infirmis iniurias ſuſtinere: petēti a ſe tribuere: diligere inimicos: bn̄facere his qui ſe oderunt: oꝛare p pſequentibus: niſi p̄fecte miſericoꝛs. Beati ergo miſericoꝛdes: qm̄ ipſi miſericoꝛdiā ꝯſequētur. Mundū aūt coꝛdis oculū h̄ꝫ: q̄ finē bonoꝝ operum ſuoꝝ: nō in eo cōſtituit vt hoībus placeat: neq̄ vt cōparet ea q̄ huic vite ſunt neceſſaria: neq̄ temere animū hoīs ꝯdēnat: ⁊ q̄cq̄d exhibet hoī: hac intētione exhibet: q̄ ſibi vult exhiberi. Beati ergo mūdo coꝛde qm̄ ipſi deū videbūt. Opoꝛtet etiā vt p mundū coꝛ inueniat artā via ſapie: cui p̄uerſoꝝ hominū deceptiōes obſtrepūt q̄s euadē eſt venire ad pacē ſapie. Beati ergo pacifici: qm̄ filij dei vocabūt: ſed ſiue iſte oꝛdo ꝯſiderandus ſit ſiue alius: facienda ſūt q̄ audiuimꝰ a dn̄o: ſi volumꝰ edificare ſupꝛa petrā.

CA. VIII.

Cum autem deſcendiſſet ieſus de monte: ſecute ſunt eum turbe multe: ⁊ ecce lepꝛoſus ueniens adoꝛabat eum dicens: Dn̄e ſi uis potes me mundare. Et extendens ieſus manum: tetigit eum dicens: Uolo: mundare. Et cōfeſti mūdata eſt lepꝛa eius. Et ait illi ieſus: Uide nemini dixeris: ſ; uade oñde te ſacerdoti: ⁊ offer munus tuū quod p̄cepit moyſes i teſtimoniū illis.

HIE. Poſt p̄dicationē atq̄ doctrinā: ſignoꝝ offert occaſio: vt p virtutū miracula p̄teritus apud audientes ſermo firmetur. CHRY. Quia eni quaſi p̄tātem habens docebat vt non eſtimaretur oſtētatio eſſe hic doctrine modus opibus hoc idē facit: quaſi p̄tātem habēs curare. Et iō dicit: Cum aūt deſcen. de mon. ſecu. ſūt eū tur. mul. ORIGE. Docēte eni dn̄o in monte: diſcipuli erāt cū ipſo q̄bus erat datū celeſtis doctrine noſſe ſecreta. Nūc aūt deſcendēte eo de monte: turbe ſecute ſūt eum: que in montē aſcēdere nequaq̄ poterāt: q2 quos delictoꝝ ſarcina dep̄ꝛimit: ad myſterioꝛū ſublimia ſcādere non valent. Deſcendēte aūt dn̄o: hoc eſt inclināte ſe ad infirmitatē ⁊ ipotentiā ceteroꝝ: miſertus eſt iperfectiōi eoꝝ vl' infirmitati. ſecute ſūt eū turbe multe: q̄d a p̄pter claritatē: pleriq̄ p̄pter doctrinā: nōnulli p̄pter curationē ⁊ adminiſtrationem. AIMO. Uel aliter: Per montē in quo dn̄s ſedet celū intelligitur: de quo ſcriptū eſt: Celū mihi ſedes eſt. Sed cum dn̄s in mōte ſedet: ſoli diſcipuli ad eū aſcēdūt q2 anteq̄ fragilitatis nr̄e humanitatē aſſumeret: notꝰ erat tm̄ in iudea deus. At vero poſtq̄ de monte ſue diuinitatis deſcendit: ⁊ humanitatis nr̄e fragilitatē aſſūpſit: magna turba nationū ſecuta eſt eū. Demonſtrat aūt doctoribus: vt in p̄dicatione ſua ſermonē habeāt t̄patū: ⁊ ſicut viderint vnūquēq̄ capere poſſe: ita ⁊ verbū dei annuncient. Aſcendūt eni in montē doctoꝛes: cū p̄fectioꝛibꝰ excellētia p̄cepta oñdūt: deſcendūt vero cū infirmioꝛibꝰ leuioꝛa demonſtrant. CHRY. ſup matth. Inter ceteros aūt qui montē nō aſcenderat: ⁊ lepꝛoſus ſurſū aſcendere nō valebat q̄ſi peccatoꝝ baiulans pōdus. Lepꝛa eniꝫ ē peccatū aīarū nr̄aꝝ. Ideo ergo dn̄s de altitudine celi q̄ſi de excelſo monte deſcendit vt lepꝛā peccatoꝝ nr̄oꝛū mundaret. Et iō quaſi iā p̄paratus deſcēdenti occurrit. p̄pter qḋ dr̄: Et ecce lepꝛoſus veniens. ORIGE. Deoꝛſum currit ⁊ in monte nihil dicit: q2 tp̄s eſt oī rei ſub celo tempus doctrine: ⁊ tp̄s curatiōis. In monte docuit: aīas curauit: coꝛda ſanauit: q̄bus cōpletis ſicut de celeſtibus montibus ad ſaluandos carnales deſcendente: venit ad eū lepꝛoſus ⁊ adoꝛabat eū anteq̄ peteret. adoꝛare cepit: cultum oñdens. CHRY. ſuper matth. Non eni illū petebat q̄ſi hoīem artificē: ſed adoꝛabat eū quaſi deū. Oꝛo aūt p̄fecta eſt fides ⁊ cōfeſſio. vn̄ lepꝛoſus fidei opꝰ adorās ipleuit: ſed opus cōfeſſionis ipleuit in verbis. vnde adoꝛabat eū dicens: ORI. Dn̄e per te oīa facta ſūt: tu ḡ ſi vis potes me mundare. Uoluntas tua opus ē: ⁊ opa tue volūtati obediūt. Tu p̄us naamā ſyrū p heliſeum a lepꝛa mūdaſti: ⁊ mō ſi vis potes me mūdare. CHRY. in ho. Non dixit: Si rogaueris deū: neq̄ ſi adoꝛaueris ſ; ſi volueris: potes me mūdare. Neq̄ dixit: dn̄e mūda: ſed ei totū cōcedit: ⁊ dn̄m eū facit: ⁊ poteſtatē vniuerſoꝝ ei attribuit. CHRY. ſup matth. Et ita ſpiritali medico ſpiritalē offerebat mercedē. nā ſicut medici pecunijs: iſte oꝛōne: placatur. Nihil eni dignius offerimus deo q̄ oꝛōnem fidelē. In hoc aūt q̄ dicit: Si vis. nō dubitat chꝛiſti volūtatē

voluntatē ad omne opus bonū paratā: ſed q2 non oīb⁹
expedit corporalis itegritas:neſciebat vtꝝ ei expediebat
curatio illa. Dicit ḡ: Si vis. ac ſi diceret: Credo. q2 qḋ bo
num eſt vis: ignoro aūt ſi eſt nihil qḋ deſidero bonum.
CHRY. in homi. Cū aūt volūtate ac ſmone purgare
poſſet: man⁹ appoſuit tactū. vñ ſequit: Et extēdēs manū
tetigit eū. vt oñdat qm̄ nō ſubiacet legi: ⁊ qm̄ mundo iaʒ
nihil eſt imundū. Heliſeus aūt obſeruās legis diligētiaʒ:
nō exiuit ⁊ tetigit naaman: ſed mittit eū ad iordanē lauā-
dum. Dñs aūt monſtrat: qm̄ nō vt ſeru⁹: ſʒ vt dominus
curat ⁊ tangit. Nō eni man⁹ a lepra facta eſt immunda: ſʒ
corp⁹ leproſi a manu ſancta ꝯſtitutuʒ eſt mundū. Nō eni
corpa ſolū curatur⁹ aduenit: ſed ⁊ aīam in veraʒ ſapiam
ducturꝰ. Sicut igiť manibus nō lotis iam nō māducare
ꝓhibebat: ita ⁊ hic erudit quoniā oportet aīe lepram for
midare ſolā: qḋ eſt peccatuʒ: leprā aūt corporis nullum
impedimētū eſſe ad virtutē. CHRY. ſup matth. Quā
uis aūt lrām legis ſoluerit: ꝓpoſitū tn̄ ei⁹ nō ſoluit. Jō tn̄
lex iuſſit non tāgere: q2 nō poterat facere vt lepra nō ſor
didaret tangentē: ergo vetuit tangere leprā: nō vt leproſi
nō ſanarent: ſed vt tāgētes nō inquinarent. Jſte autē tan-
gens non inquinat⁹ eſt a lepra ſed ipſam leprā mundauit
tangendo. DAMA. Nō eni de⁹ ſolum erat: ſed homo
vñ p tactū ⁊ p ſermonē diuina ſigna operabať. vt eni per
organū: ita p corp⁹ diuine pficiebanť actiones. CHRY.
in ho. Cū aūt leproſū tangit nullus eū incuſat: q2 nonduʒ
inuidia detenti erant auditores. CHRY. ſup mattheū:
Si autē tacite eū curaſſet: quis ſcire poterat cui⁹ virtute
ſanat⁹ eēt: Jgiť volūtas mundādi facta eſt ꝓpter leproſū
Uerbū aūt ꝓpter ſpectantes. Jdeo dixit: Uolo: mūdare.
HIE. Nō aūt vt plerīq3 latinoruʒ putat iunctim legēdū
eſſe: Uolo mundare. ſed ſeparati. Uolo. deinde imperās
dicat: Mūdare. Jlle eni dixerat: Si vis. domin⁹ reſpōdit
volo. Jlle p̄miſerat: Potes me mundare. dominus dixit
Mundare. CHRY. in homil. Nuſꝙ aūt videť dicere
hoc verbū: q̄uis magna ſigna faciens: ſed hic ꝓpterea ap
poſuit Uolo: vt opinionē plebis ⁊ leproſi de eius poteſ-
tate cōfirmaret. CHRY. in ho. Ceſſit autē mandanti
natura cū decēti velocitate. Et ideo ſequiť: Et confe. mun.
eſt le. eius. ſed hoc qḋ dicit: Confeſti multuʒ eſt tardi⁹ ve-
locitate q̄ ſm opus eſt facta. ORIGE. Quia eni nō du-
bitauit credere: nō tardať ſanatio: qui non diſtulit confeſ
ſionē: nō differtur mūdatio. AVG. de con. euan. Huius
autē leproſi mundati: quē lucas meminit: nō ſane hoc or
dine: ſed vt ſolent p̄termiſſa recordari: poſteri⁹ facta p̄oc
cupari: ſicut diuinit⁹ ſuggerebanť: vt antea cognita poſ-
tea recordādo reſcriberēt. CHRY. in homi. Curans
auteʒ eius corpus iubet nulli dicere. vñ ſequiť: Et ait illi
ieſus: vide nemini dixeris. Quidā igiť aiūt quoniā ideo
iuſſit hoc: vt non malignenť circa eius purgationē: qḋ in-
ſipieť dr̄. Nō eni ita mūdauit: vt dubitabilis eēt mūdatio
ſed nulli dicere iubet: docens nō diligere oſtentationem
⁊ honorem. Qualiť igiť alij ſanato iubet dicere: Sed in
hoc erudiuit nos bone mētis eſſe. Nō eni illic diuulgari
ſe iuſſit: ſed dari glām deo. p leproſum ergo hunc inſtruit
nos nō eſſe vane glorioſos: p illum autē nō eſſe ingratos
ſed oīa ad laudē dei referre. HIE. Et reuera quid erat
neceſſe ꝙ ſmone iactaret: qḋ corpe pferebat. HILA.
Uel vt ſalus hec nō offereť potius ꝙ quereret ſiletiū ipe-
rat. Sequiť: Sʒ vade oñde te ſacerdo. HIE. Mittit aūt
eum ad ſacerdotes: p̄mū ꝓpter humilitatē: vt ſacerdotib⁹
deferre videať: deinde videntes leproſum mundatum ſi
crederent ſaluatori: ſaluerenť. ſi vero nō crederēt: inexcu
ſabiles fierēt: ⁊ ſimul ne qḋ in eo ſepiſſime criminabanť:
legē infringere videreť. CHRY. in home. Neq3 enim
vbiq3 eā diſſoluebat: neq3 vbiq3 cuſtodiebat: ſʒ quādoq3
quidē hoc qñq3 illud faciebat: in vno q̄dem future ſapie
preparās vitā: in altero aūt inuerecūdā iudeoꝝ cobibēs
linguā: ⁊ ꝯdeſcēdēs imbecillitati coꝝ. Uñ aplī apparent
qñq3 quidē obſeruantes legē: qñq3 aūt eā p̄termittentes
ORI. Uel mittit ad ſacerdotes vt cognoſcāt: q2 non p
legis cōſuetudinē mūdatus ē: ſed p grē opatiōnē. HIE.
Erat aūt in lege p̄ceptū: vt qui mūdati fuerāt lepra: offer-
rent munera ſacerdotib⁹. vñ ſequiť: Et offer munus tuū
quod p̄cepit moyſes in teſti. illis. CHRY. ſup matth.
Non ſic intellige q2 hoc moyſes p̄cepit in teſtimoniū il-
lis: ſʒ vade tu offer in teſtimoniū illis. CHRY. in ho.
P̄uidēs eni chriſt⁹ eos ex hoc nihil ꝓfecturos: nō dixit:
Jn emēdationē eoꝝ: ſʒ Jn teſtimoniū. i. in accuſationē ⁊
atteſtationē: qm̄ q̄ a me erant fiēda: oīa facta ſūt. Etſʒ eos
p̄uiderim nō emendari: nō tn̄ dimiſit q̄ facere oportebat
Jlli aūt in ꝓpria manſerūt malicia. Non aūt dixit: mun⁹
qḋ ego iubeo: ſed qḋ moyſes iuſſit. vt interim trāſmittat
ad legē: ⁊ iniquoꝝ obſtruat ora. vt eni nō dicant: qm̄ ſa-
cerdotū glām rapuit: opus quidē ipſe ipleuit: ꝓbationeʒ
aūt illis ꝯceſſit. ORI. Uel offer munus tuuʒ. vt oēs q̄
vidēt te portare: miraculo credāt. CHRY. ſup matth.
Uel iō iubet offerri munera: vt ſi poſtmodū eū expelle-
re vellēt diceret eis: munera q̄ſi a mundato accepiſtis: ⁊
quō me q̄ſi leproſū expellitis? HILA. Uľ legēdū ē qḋ
moyſes p̄cepit in teſtimoniuʒ illis: q2 qḋ moyſes in lege
p̄cepit: teſtimoniū ē nō effectus. BEDA. in ho. Sique
aūt moueat: quō dñs cum videať moyſi ſacrificiū appro
bare: id eccľa nō recipiať: meminerit ꝙ nondū chriſt⁹ cor
pus ſuū optulerat p paſſionē in holocauſtū. Non autem
oportebat auferri ſignificantia ſacrificia p̄us ꝙ illud qḋ
ſignificabať ꝯfirmatū eēt teſtimonio aploꝝ p̄dicantiū: ⁊
fide credētiū pploꝝ. Uir aūt iſte gen⁹ humanū deſignat:
qui nō ſolū leproſus: veꝝ etiā iuxta euāgeliū luce plen⁹
lepra fuiſſe deſcribiť: Omnes eni peccauerūt: ⁊ egēt glīa
dei. illa. ſ. vt extēta manu ſaluatoris: hoc ē incarnato dei
v̄bo humanāq3 ꝯtingēte naturā: ab erroris priſci vanita
te mūdenť. ⁊ q2 diutius abominabiles ⁊ a caſtris popu
li dei eiecti iaʒ aliq̄n tēplo redditi ⁊ ſacerdoti: q̄ant offer
re corpa ſua hoſtiā viuentē: illi. ſ. cui dr̄: Tu es ſacerdos
in eternū. REMI. Moraliter aūt p leproſū deſignatur
peccator: nā peccatū imundā ⁊ variā aīam facit: qui ante
chriſtū ꝓcidit: q̄n de p̄ſtinis peccatis ꝯfundiť: ⁊ tn̄ debet
ꝯfiteri ⁊ remediū pnīe poſtulare. nā leproſus vuln⁹ oſtē-
dit: ⁊ remediū poſtulauit. Extēdit aūt dñs manū q̄n au-
xiliū diuine miſeratiōis ipēdit: ⁊ ſtati ꝯſequiť remiſſionē
delictorum: nec debet eccleſie eidem recōciliari: niſi iudi
cio ſacerdotis.

Cum autem introiſſet capharnaum: acceſſit
ad euʒ centurio: rogans eum ⁊ dicens: Domine
puer meus iacet in domo paralyticus: ⁊ male
torquetur. Et ait illi ieſus: Ego ueniam: et cura-
bo eum. Et reſpondens centurio ait: Dñe non ſū
dignus vt intres ſub tectum meum: ſed tm̄ dic ver
bo ⁊ ſanabitur puer meus. Nam ⁊ ego homo ſū
ſub potāte conſtitutus habens ſub me milites: ⁊
dico huic uade ⁊ uadit: ⁊ alij ueni ⁊ uenit: ⁊ ſeruo
meo: fac hoc ⁊ facit.

CHRY. ſup matth. Poſtꝙ dñs diſcipulos docuit ī
monte: leproſū aūt ſanauit ſub monte: venit capharnauʒ
in myſterio: q2 poſt iudeoꝝ mundationē venit ad gētis.
AYMO: Capharnaū eni que villa pinguedinis iterp̄ta
tur: ſiue ager ꝯſolatiōis: eccľiā q̄ ex gentib⁹ ē collecta ſi-
gnificat: que ſpiritali pinguedine ē repleta: ſm illud: Sic
adipe ⁊ pinguedine repleať aīa mea. Et inter p̄ſuras ſe-
culi de celeſtibus ꝯſolať: ſm illud: Cōſolatiōes tue letifi-
cauerūt aīam meā. vñ dr̄: Cū aūt introiſſet capharnauʒ:
acceſſit ad eum cēturio. AVG. de ver. do. Jſte cēturio
de gētibus erat. Jam eni de iudea gens habebat militeʒ
romani imperij. CHRY. ſup matth. Centurio aūt iſte

pꝛimus fructus ex gẽtibꝰ: ad cuiꝰ fidei cõparationẽ oiuꝫ iudeoꝝ fides infidelitas ẽ inuenta: qui neqꝫ chꝛiſtũ audi/uit docentẽ neqꝫ lepꝛoſũ cũ mundaret aſpexit: ſꝫ audita tãtũmõ ſanitate lepꝛoſi: plus credidit q̃ audiuit. erat eni in myſterio gentiũ futurarũ: q̃ neqꝫ legẽ an ꝓphetas lege/rãt de chꝛiſto: neqꝫ ipſũ chꝛiſtũ mirabilia facienteꝫ vide/runt. Acceſſit ꝗ̃ rogans eũ ꝛ dicẽs: Dñe puer meus iacet in do. para. ꝛ male toꝛquet. Uide aũt bonitatẽ centurio/nis q̃ ꝓ ſalute ſerui ſollicite feſtinabat q̃ſi nõ dãnũ pecu/nie ſed ſalutis paſſurus in moꝛte illius. Nullã eni dĩaꝫ eſtimabat int̃ ſeruũ ꝛ dñm: qꝛ etſi dignitas i hoc ſeculo di/uerſa eſt int̃ illos: vna tñ ẽ illis natura. Fideꝫ aũt cẽturio/nis vide: qꝛ nõ dixit veni ꝛ ſalua eũ: qꝛ ꝛ ille ↄſtitutus in omni loco erat pñs. ſapientiã aũt: qꝛ nõ dixit: hic ↄſtitu/tus ſalua eũ: ſciebat eni qꝛ potens ẽ ad faciendũ: ſapiens ad intelligendũ: miſericoꝛs ad exaudiendũ: iõ infirmita/tẽ tñ expoſuit. Remediũ aũt ſanitatis in ꝑtãte miſericoꝛ/die eius dimiſit dicẽs: Et male toꝛquet. In quo apparet qꝛ diligebat eũ. Nã vnuſqſqꝫ quẽ diligit etſi modice fue/rit tediatꝰ: grauiꝰ eũ putat hr̃e q̃ hꝫ. RABA. Dia iſta cũ doloꝛe cognoiauit ꝛ iacentẽ ꝛ paralyticũ ꝛ male detẽ/tum: iõ vt aĩe ſue anguſtias demonſtraret ꝛ dñm cõmo/ueret: ſic debẽt oẽs ↄdolere ſeruis: ꝛ coꝝ curã habere.

CHRY. in ho. Quidã aũt dicũt qm̃ excuſans ſe in h̃/cam dixit ꝓpter quã nõ ipſũ adduxit. Neqꝫ eni poſſibi/le erat diſſolutũ eũ cum toꝛqueret: ꝛ ad vltima eẽt expira/tiones poꝛtari. Ego aũt ſignũ hoc eẽ magne fidei dico: qꝛ eni ſciebat q̃ ſola iuſſio ſufficeret ad reſtaurationẽ ia/centis ſupfluũ eſtimabat eũ ducẽ. HILA. Iacẽtes aũt in ſeculo: ꝛ peccatoꝝ moꝛbis diſſolute: ſpũaliter gẽtes eſtimãde ſũt: oibus vndiqꝫ mẽbꝛis fluidis ꝛ ad ↄſiſtendi officiũ gradiendiqꝫ coꝛꝛuptis q̃rũ ſalutis ſacr̃m in puero cẽturiõis expletᷓ: q̃ ſatis dictũ ſit ꝓncipẽ eẽ gẽtiũ creditu/rarũ. Quis aũt ſit hic ꝓnceps: canticũ moyſi in deutero/nomio docet: vbi. ſ. dr̃: Conſtituit terminꝰ gentium iuxta numerũ angeloꝝ. REMI. Uel ꝑ centurionẽ deſignant̃ q̃ ꝓmi ex gentibꝰ crediderũt: ꝛ ꝑfecti in virtutibꝰ fuerunt. Centurio eni dr̃ qui centũ militibꝰ ꝓeſt: cẽtenariꝰ aũt nu/merus ꝑfectus ẽ. Recte ergo cẽturio ꝓ puero ſuo rogat qꝛ ꝓmitie gẽtiũ ꝓ ſalute totius gẽtilitatis deũ rogauerũt.

HIE. Uidẽs aũt dñs cẽturionis fidẽ humilitatẽ ꝛ ꝓui/dentiã: ſtatim ſe ituꝝ eẽ ꝓmittit. vñ ſeqt̃: Et agit illi ieſus Ego veniã ꝛ curabo eũ. CHRY. in ho. Quod nũq̃ fe/cit hic: facit ieſus. vbiqꝫ eni ſeqt̃ voluntatẽ ſupplicantiuꝫ hic aũt ꝓſilit ꝛ non ſolũ curare ꝓmittit ſed ire ad domũ facit hoc vt diſcamꝰ cẽturionis virtutes. CHRY. ſup matth. Niſi eni ille dixiſſet: Ueniã ꝛ curabo eũ. nunq̃ iſte rñderet: Non ſuꝫ dignus. deinde qm̃ ꝓ ſeruo petebat: iõ ire ꝓmiſit: vt nos doceat nõ colere magnos: ꝛ ↄtẽnẽ mo/dicos: ſꝫ pauperes ꝛ diuites ſimiliter honoꝛare. HIE. Sicut aũt in cẽturione cõmendamꝰ fidẽ: eo q̃ credit para/lyticũ a ſaluatoꝛe poſſe ſanari: ita pꝫ humilitas in hoc q̃ ſe iudicauit indignũ: cuiꝰ tectũ dñs intraret. vñ ſeqt̃: Et rñ/dens centurio: ait illi: Dñe non ſũ dignus vt intres ſub te/ctum meũ. RABA. Propt̃ ↄſciam eni vite gẽtilis: gra/uari ſe magis dignatiõe putauit q̃ iuuari: cuiꝰ etſi fide ꝓ/ditus: nondũ tñ erat ſacramẽtis inunctus. AVG. de v̄. do. Dicẽdo aũt ſe indignũ: ꝓſtitit dignũ nõ in cuiꝰ parie/tes: ſed in cuiꝰ coꝛ verbi dei chꝛiſtꝰ intraret. Neqꝫ hoc di/ceret cum tãta fide ꝛ humilitate: niſi illũ quẽ timebat itra/re domũ ſuã coꝛde geſtaret. nam nõ erat magna felicitas ſi ieſus intraret in parietes eius: ꝛ nõ eẽt in pectoꝛe eius.

SEVERIA. Myſtice aũt hoc tectũ coꝛpus ẽ qd̃ regit aĩam: qd̃ libertatẽ mẽtis celeſti viſione in ſe cõcludit: ſed deꝰ neqꝫ habitare carnẽ: neqꝫ tectũ nr̃i coꝛpis dedignatur intrare. ORI. Nũc etiã qñ ſancti ꝛ deo acceptabiles ec/cleſiaꝝ antiſtites ſub tectũ tuũ intrant: tũc ibidẽ per eos dñs ingredit̃: ꝛ tu ſic eſtimes q̃ſi dñꝫ ſuſcipiẽs. Et qñ coꝛ/pus ꝛ ſanguinẽ dñi mãducas ꝛ bibis: tũc dñs ſub tectũ tuũ ingreditur: ꝛ ergo humiliãs teipſũ dicas: Dñe nõ ſuꝫ dignus ꝛc̃. Ubi eni indigne ingredit̃: ibi ad iudiciũ ingre/ditur accipiẽti. HIE. Prudẽtia aũt cẽturionis apparet i hoc: q̃ vltra coꝛpis tegimẽ latentẽ vidit diuinitatẽ. vnde ſubiungit: Sed tñ dic verbo ꝛ ſanabitur puer meus.

CHRY. ſup matth. Sciebat eni qm̃ aſtabant illi inuiſi/biliter angeli miniſtrãtes qui omne v̄bũ eius v̄tũt in opꝰ q̃ etſi angeli ceſſant: tñ infirmitates ꝓceptis eius viuaci/bus expellunt. HILA. Dicit etiã centurio pueꝝ voce poſſe ſanari: qꝛ ſalus gentiũ omnis ex fide eſt: ꝛ ꝓceptis dñi vita ẽ vniuerſoꝝ. ꝛ iõ ſubiũgit dicens: Nã ꝛ ego hõ ſum ſub ꝑtãte ↄſtitutus: hñs ſub me milites. Et dico huic vade ꝛ vadit: ꝛ alij veni ꝛ ve. ꝛ ſeruo meo fac hoc ꝛ facit.

CHRY. ſuper matth. Patris ꝛ filij myſteriũ ſpũſ ſcõ ſuggerẽte depinxit: ac ſi diceret: Etſi ego ſũ ſub ꝑtãte alte/rius: tñ habeo ꝑtãtem iubẽdi eis qui ſub me ſunt: ſic ꝛ tu q̃uis ſis ſub ꝑtãte patris. ſ. inq̃tũ hõ: habes tñ ꝑtãteꝫ iu/bendi angelis. Sed foꝛte dicet ſabellius volens oñdere eundẽ eẽ patrẽ qui ꝛ filius ẽ: ſic hoc eẽ intelligendum: Si ego ſub ꝑtãte ↄſtitutus poſſũ iubere: q̃tomagis tu q̃ ſub nullius ꝑtãte. Sꝫ hanc expoſitionẽ nõ recipit textꝰ. Nõ enim dixit: Si ego homo ſub ꝑtãte: ſꝫ dixit: Nam ꝛ ego homo ſub ꝑtãte. In quo pꝫ q̃ int̃ ſe ꝛ chꝛiſtũ nõ cõparatio/nis dĩam fecit: ſꝫ rõnẽ ſilitudinis introduxit. AVGV. de v̄. do. Si ego hõ ſub ꝑtãte iubẽdi habeo ꝑtãte: qd̃ tu potes: cui omniũ ſeruiũt ꝑtãtes? GLO. Potes ꝑ ange/loꝝ miniſteria ſine coꝛpis pñtia dicẽ infirmitati vt rece/dat: ꝛ recedet: ꝛ ſanitati vt veniat: ꝛ veniet. AYMO: Põt aũt ꝑ ſubiectos cẽturionis v̄tutes naturales intelli/gi: in q̃bus plurimi gentiliũ pollebant: vel etiã cogitatio/nes bone aut male. malis aũt dicamus vt recedãt ꝛ rece/dent: ſꝫ bonas vocamus: ꝛ veniẽt: ſeruo q̃ꝫ nr̃o hoc ẽ coꝛ/poꝛi: vt ſubijciat̃ volũtati diuine. AVG. de cõ. euan. Huic aũt qd̃ hic dr̃: videt̃ repugnare qd̃ ait lucas cũ au/diſſet cẽturio de ieſu: miſit ad eũ ſenioꝛes iudeoꝝ rogãs eũ vt veniret ꝛ ſaluaret ſeruũ eius. ꝛ iteꝝ q̃ cũ longe eẽt a domo miſit ad eũ centurio amicos dicẽs: Dñe noli ve/xari: nõ eni ſũ dignus vt ſub tectũ meũ intres. CHRY. in ho. Quidã aũt dicunt: qm̃ nõ ẽ ideꝫ illic ꝛ hic: qd̃ mul/tas cõiecturas hꝫ. De illo eni ait: qm̃ ſynagogã nr̃am cõ/ſtruxit: ꝛ gentẽ diligit. De iſto aũt ipſo ieſus ait: Neqꝫ in iſrael tantã fidẽ inueni. vñ videt̃ iudeũ illũ eẽ: mihi aũt vi/det̃ idẽ hic ꝛ ille eẽ. Sꝫ qñ lucas dicit: q̃ miſit vt veniat: blãditias iudeoꝝ inſinuauit. Conueniens eni ẽ credẽ cen/turionẽ volentẽ abire ꝓhibitũ eẽ a iudeis blãdientibus ꝛ dicentibꝰ: qm̃ nos adimꝰ ꝛ ↄducimus. Sꝫ qñ ab eoꝛum iminẽtia erutus ẽ: tũc miſit dicẽs: Ne eſtimes q̃ ꝓpt̃ deſi/diã nõ veni: ſed qꝛ me indignũ eſtimaui vt te in domum meã ſuſciperẽ. Quod aũt mattheꝰ ait nõ ꝑ amicos: ſed ꝑ ſeipſũ hoc eũ dixiſſe: nihil ↄ̃riũ ẽ: vterqꝫ eni deſideriũ vi/ri repñtauit. Et qm̃ de chꝛiſto decẽtẽ opinionẽ habebat Conueniẽs aũt ẽ opinari ꝛ ipſũ poſtq̃ miſit amicos ad/uenientem ꝑ ſe hec dicẽ. Si aũt nõ hoc dixit lucas: neqꝫ illud mattheꝰ nõ ſibi ↄ̃dicũt: ſed cõplent q̃ ab inuicẽ dere/linquebantur. AVG. de con. euan. Mattheꝰ ꝗ̃ acceſſũ centurionis ad dñm ꝑ alios factũ cõpendio dicẽ voluit: qꝛ fidẽ eius qua vere ad deũ accedit: laudauit vt diceret Nõ inueni tantã fidẽ in iſrael. Lucas aũt iõ totũ qꝛ geſtũ eſt aperuit: vt ex hoc intelligẽ cogẽmur: q̃lit̃ eũ accepiſſe dixerit mattheꝰ: q̃ mentiri nõ potuit. CHRY. in ho. Neqꝫ eni eſt ↄ̃riũ q̃ fabꝛicauit ſynagogã ſm̃ lucã: ꝛ q̃ h̃ oñditur nõ eẽ iſraelita: poſſibile eni ẽ iudeũ nõ exiſtentẽ ꝛ ſynagogã fabꝛicaſſe ꝛ gentẽ diligere.

Audiẽs aũt ieſus miratus eſt: ꝛ ſequẽtibꝰ ſe di/xit: Amen dico vobis: non inueni tantam fidem in iſrael. Dico aũt vobis: q̃ multi ab oꝛiẽte ꝛ occi/

dente

dente venient ⁊ recumbent cū abraam ⁊ iſaac ⁊ iacob in regno celorum: filij autem regni eijcient in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Et dixit ieſus centurioni: Uade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi: ⁊ ſanatus eſt puer ex illa hora.

CHRY. in ho. Sicut qḋ leproſus dixerat de chriſti ptāte: ſi vis potes me mūdare: chriſti voce ꝯfirmat dicētis: Uolo: mūdare. ita ⁊ hic cēturionē de chriſti ptāte teſtantē nō ſolū nō accuſauit: ſꝫ etiā ꝯmendauit. Sꝫ ⁊ amplius aliqd fecit: intentionē enī laudis euāgeliſta ſignificās dicit: Audiēs aūt ieſus miratus ē. ORIGE. Attēde quātū ſit aut qle qḋ deus vnigenitus mirat᷑. aurū: diuitie: regna: pncipatus in ꝯſpectu eius ſūt tanq̄ vmbra vel termios decidēs. Nihil ergo horū in ꝯſpectu dei mirabile ē: qſi magnū vel pcioſū: ſꝫ tm̄ fides hāc mirat᷑ honorificās: hāc acceptabilē ſibi eſtimat. AVG ſup geneſim ꝯtra manicheos: Quis aūt i illo fecerat illā fidē niſi ipſe q̇ admirabat᷑: ꝙ ſi ⁊ alius eam feciſſet vt quid miraret᷑ q̇ pſci⁹ erat? Qḋ ergo mirat᷑ dn̄s nobis mirandū eē ſignificat: qbus adhuc opus ē ſic moueri. oēs enī tales motus ei⁹ nō pturbati animi ſigna ſūt: ſꝫ docētis magiſteriū. CHRY. in ho. Unde plebe oī pn̄te admiratus eē di: ⁊ alijs exēpluꝫ dedit: vt eū mirent᷑. Seqt᷑ enī: Et ſequētibus ſe dixit: Amē dico vobis: nō inueni tātam fidē in iſrael. AVG. cōtra fauſtū: Fidē laudat illius: nō aūt deſertionē militie impauit. HIER. Hoc aūt de pn̄tibus loquit᷑: nō de oībus retro patriarchis ⁊ pphetis. CHRY. ſup matth. Credidit enī andreas: ſꝫ ioāne dicente: Ecce agnus dei. credidit petrus: ſꝫ euāgeliſāte ſibi andrea. credidit philippus: ſꝫ legēdo ſcripturas nathanael: ⁊ pri⁹ ſignū diuinitatis accepit: ⁊ ſic fidei confeſſionē obtulit. ORIG. Iairus iſraelis pnceps p filia ſua petēs: nō dixit: Dic vbo: ſed veni velociter. Nicodem⁹ de fidei ſacro audiēs ait: Quō pōt hoc fieri? Maria ⁊ martha dicunt: Dn̄e ſi fuiſſes hic: frat᷑ me⁹ nō fuiſſet mortu⁹. qſi dubitātes ꝙ vbiqꝫ poſſꝫ adeſſe dei potētia. CHRY. ſup mat. Aut ſi volum⁹ fideliorē putare iſtū q̄ aplos ita teſtimoniū chriſti itelligēdū ē: ꝙ vnūquodqꝫ bonū hoīs ſm quātitatē pſone illi⁹ laudat᷑. ruſticū enī dicere aliqd ſapient᷑ magnū ē: qḋ de philoſopho nō ē mirū: ſic de centurione dcm̄ ē: i nullo tantā fidē inueni in iſrl̄. CHRY. in ho. Nō enī erat eqle iudeū credere ⁊ gentilē. HIER. Uel forte in cēturione fides gentiū pponit᷑ iſrael. vn̄ ſubdit: Dico aūt vobis ꝙ multi ab oriēte ⁊ occidente venient.

AVG. de ver. do. Nō oēs ait: ſꝫ Multi: tn̄ iſpe ab oriēte ⁊ occidēte iſtis duabus partib⁹ tot⁹ orbis deſignat᷑. AYMO. Uel ab oriente veniūt q̇ ſtatim illuminati tráſeūt ab occidēte: hi qui pſecutionē vſqꝫ ad mortē tolerauerūt p fide. vel ab oriēte quis venit cū ab infantia deſeruire incipit. ab occidente: dū in ipſa decrepita etate ad deū ꝯuertitur. ORIGE. Sed quō alibi dicit: ꝙ pauci ſūt electi: p diuerſas enī generationes pauci electi ſūt: ſimul vō cōgregati in tp̄e viſitatiōis multi inuenient᷑. Seqt᷑ Et recūbent. nō carnaliter iacētes: ſꝫ ſpiritaliter reqeſcētes. nō tēporaliter potātes: ſꝫ eternalit᷑ epulātes cū abraam iſaac ⁊ iacob in regno celoꝝ. vbi lux: exultatio: glia: ⁊ lōgeuitas vite eterne. HIER. Quia aūt deus abraaꝫ celi ꝯditor: pater chriſti ē iccirco i regno celoꝝ ē: ⁊ abraam cū quo accubiture ſunt nationes que crediderunt in chriſtū filiū creatoris. AVG. de ver. do. Sicut autē videm⁹ chriſtianos vocatos ad celeſte conuiuiū: vbi ē panis iuſticia potus ſapiā: ita videm⁹ ⁊ iudeos reprobatos. vn̄ ſequit᷑: Filij autē regni eijcient᷑ in tenebras exteriores. Iudei. ſ. q̇ legeꝫ accepcrūt. qui celebrant figura oīum futurorū que cū pn̄tia nō agnouerūt. HIER. Uel filios regni dicit iudeos q2 in eis de⁹ an̄ regnauit. CHRY. in ho. Uel filios regni eos dicit qbus regnū erat ppara

tū: qḋ ⁊ magis eos mordebat. AVG. cōtra fauſtū: Si ergo nō ꝯmēdauit moyſes pplo iſrael dn̄i: niſi deū Abraam Iſaac ⁊ Iacob: cūqꝫ ipſū chriſtus ꝯmēdat: nō ē conatos illū pplm̄ auertere a deo ſuo: ſed iō minat⁹ ē eos ituros in tenebras exteriores ꝙ auerſos videret eos a deo ſuo in cui⁹ regno gētes vocatas ex toto orbe terraꝝ recubituras dicit cū Abraaꝫ iſaac ⁊ iacob: nō ob aliud q̄ ꝙ fidē tenuiſſent dei abraaꝫ iſaac ⁊ iacob. Quib⁹ nō quaſi in morte correctis: vel p⁹ paſſionē ſuā iuſtificatis teſtimoniū dn̄s phibebat. HIERO. Tenebre aūt exteriores dicunt᷑: qm̄ qui a dn̄o expellit᷑ foras: relinquit lumen. AYMO: Quid autē ibi paſſuri ſint: manifeſtat cū ſubdit: Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Per metaphorā enim mēbroꝝ penas deſcribit tormētorū. Solent. n. oculi fumo tacti lachrymas pducere: dentes vō a nimio frigore ſtridere. oſtendit᷑ ergo ꝙ reprobi in inferno ⁊ calorē intolerabilē ⁊ frigus ſuſtinebūt: ſm illud Iob: Trāſient ab aqs niuiū ad calorē nimiū. HIERO. Si aūt fletus oculorū ē: ⁊ ſtridor dentiū: oſſa demōſtrat: vera ē corpoꝝ ⁊ eorūdē mēbroꝝ q̇ ceciderant reſurrectio. RABA. Uel ſtridor dentiū pdit indignātis affectū: eo ꝙ ſero vnūquēqꝫ peniteat: ſero ſibi iraſcat᷑: ꝙ tā ptinaci iprobitate deliquit. REMI. Uel alit᷑: Tenebras exteriores appellat exteras natiōes. quātū. n. ad hiſtoriā attinet: pdicit dn̄s his vbis interitū iudeoꝝ: qm̄ ppter infidelitateꝫ ducēdi erāt captiui ⁊ diſpergēdi p diuerſa regna terrarū. fletus enī ab igne ſolet fieri: ſtridor dentiū a frigore. Illis ergo aſcribit᷑ fletus: q̇ in calidiorib⁹ locis habitāt: ſic̄ in india ⁊ ethiopia. Stridor vero dentiū illis aſcribit᷑: q̇ in frigidioribus locis cōmorātur: ſicut ē Hircania ⁊ Scythia. CHRY. ſup matth. Ne qs aūt exiſtimet blāditiaꝝ eē hec vba: q2 dcm̄ erat: credere facit ſignū. vn̄ ſequit᷑: Et dixit ieſus centurioni: Uade: ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. RABA. Quaſi d. ſm mēſurā fidei fiat tibi ⁊ iſta gr̄a. Pōt autē meritū dn̄i etiā famulis ſuffragari: nō ſolum merito fidei: ſꝫ etiā ſtudio diſcipline. vn̄ ſequit᷑: Et ſanatus ē puer ex illa hora. CHRY. in ho. Ubi velocitatē admirare: neqꝫ enim ſolū curare: ſꝫ inopinate: ⁊ in momēto tēporis hoc facere virtutē xp̄i oſtēdebat. AVG. de ver. do. Sic enī dn̄s domū centurionis corpe nō intrauit ſꝫ abſens corpe: pn̄s maieſtate puerū ipſū ſanauit: ſic ⁊ in ſolo iudaico pplo corpore fuit: apud alias gentes nec de virgine natus ē: nec paſſus ē: nec humana ptulit: nec diuina mirabilia fecit: ⁊ tn̄ impletū ē qḋ dcm̄ erat: Populus queꝫ nō cognoui: ſeruiuit mihi: i auditu auris obediuit mihi: Iudea. n. gens cognouit ⁊ crucifixit: orbis terraꝝ audiuit ⁊ credidit.

Et cū veniſſet ieſus i domū petri vidit ſocrū eius iacentem ⁊ febricitātem: ⁊ tetigit manuꝫ eius ⁊ dimiſit eam febris: ⁊ ſurrexit ⁊ miniſtrabat eis.

AVG. Poſtq̄ oſtēdit mattheus p leproſū totuꝫ genus humanū ſanatū: ⁊ in ſeruo cēturionis gētilis popli ſanationē: ꝯſequēter p ſocrū petri deſignat curationē ſynagoge: cū dic̄: Et cū veniſſꝫ ieſus i domū petri. Pri⁹ aūt narrat de ſeruo: q2 mai⁹ miraculū fuit ⁊ maior gr̄a in gētili conuerſo. vel q2 in fine ſeculi ſynagoga ē plenarie ꝯuertēda: cū plenitudo gentiū ſubintrauerit: Dom⁹ aūt petri in bethſaida erat. CHRY. in ho. Sed cur intrauit i domū petri? mihi videt᷑ cibū aſſūptur⁹. vn̄ ſequit᷑: Et ſur. ⁊ mini. eis. Apud diſcipulos. n. diuertebat honorās eos: ⁊ auidiores ex hoc faciēs. Attēde aūt petri ad chriſtū reuerētiā. hn̄s. n. ſocrū domi febricitātē: nō traxit eū in domū: ſꝫ expectauit doctrinā ꝯpleri ⁊ alios curari. Ab exordio. n. erudiebat᷑: q̇ alioꝝ erāt ſibiipſi pponē. Quocirca neqꝫ ipſe eū inducit: ſꝫ xp̄s ſpōte adiuit: poſtq̄ dixit cēturio: Nō ſū dignus vt intres ſub tectū meū. monſtrās quātū largiebat᷑ diſcipulo. Nō ē aūt dedignat⁹ ſub vilia tuguria piſcatorū intrare: erudiens p omnia humanū ꝯculcare tumorē. Et qn̄qꝫ q̇dē ſolū verbis curat: qn̄qꝫ aūt etiā

manū extēdit. vñ ⁊ hic dī: Et teti. ma. eiꝰ: ⁊ di. eā fe. Nō eni volebat ſemꝑ cū ſupabūdātia miracula facē: oportebat .n. interiꝰ latē: Tāgēs aūt corpꝰ nō febrē extinxit ſolū ſed ⁊ purā tribuit ſanitatē. Quia eni egritudo curabilis erat: mō curatiōis ſuā vtutē oñdebat: faciēdo qd̄ ars medicinalis nō opat. vt. ſ. ſimul pfectā reſtituat ſanitatē. vñ euāgeliſta hoc innuēs dicit ꝙ ſurrexit: ⁊ miniſtrabat eis.

HIER. Natura eniꝫ hoīuꝫ iſtiuſmōi eſt: vt pꝰ febrem magis laſceſcāt corpa: ⁊ incipiēte ſanitate egrotatōis mala ſentiāt. Ueꝝ ſanitas que pfert a dño: tota ſimul redit.

CHRY. in. ho. In hoc ergo qd̄ dicit ꝙ ſurrexit: ⁊ miniſtrabat eis: ⁊ chriſti vtutis ſignū ē: ⁊ diſpoſitōis mulieris quā erga chriſtū oñdebat.

BEDA in. ho. Myſtice autē domꝰ petri lex vel circūciſio ē. Socrꝰ ē ſynagoga: q̄ quodā mō ē mr̄ eccl'e petro cōmiſſe. hec febricitat: qꝛ inuidie eſtibꝰ laborabat: pſequēs eccl'aꝫ: cuiꝰ manū dñs tāgit: qñ carnalia eius opa in ſpiritalem vſum conuertit.

REMI. Uel per ſocrū petri pōt intelligi lex q̄ ſcd̄m aplm īfirmabat per carnē .i. carnalē intelligētiā. Sed cum dñs per myſteriū īcarnatiōis viſibilis in ſynagoga apparuit ⁊ ope legē ipleuit: ⁊ ſpiritaliter intelligēdā docuit: mox ipa ſociatā grā euāgelij: tātū robur accepit: vt que fuerat miniſtra mortis ⁊ pene poſtmodum fieret vite ⁊ glorie.

RABA. Uel vnaqueq3 aīa q̄ carnis cōcupiſcētijs militat: q̄ſi febribꝰ eſtuat: ſed manu miſericordie dīne tacta cōualeſcit: ⁊ per cōtinētie frena carnis laſciuiaꝫ ꝯſtringit ⁊ mēbris qbꝰ ſeruierat imūditie: ſeruit iuſticie.

HILA. Uel in ſocrū petri vitioſa infidelitatis eſtiat affectio cui adiacet libtas volūtatis: q̄ nos ſibi q̄dā ꝯiugij ſocietate cōiūgit. Ergo ingreſſu dñi in petri domū .i. ī corpe curat infidelitas pctōꝝ calore eſtuans: ⁊ ſaluata officij famulatu miſtrat.

AVGV. de cō. euā. Hoc aūt qñ ſcd̄m ſit .i. poſt q̄d vel añ q̄d no expſſit matthꝫꝰ. nō .n. poſt q̄d narrat poſt hoc etiā ſcd̄m neceſſe ē itelligat. Nimirū tñ iſte h̄ recoluiſſe itelligit: qd̄ pꝛiꝰ ꝯmiſat. Nā id marcꝰ h̄ narrat añq̄ illud de mūdato leproſo cōmemoret ꝙ poſt ſermonē in mōte habitū de quo ipſe tacuit videt ipoſuiſſe. Itaq3 ⁊ lucas hoc poſt factū narrat de ſocru petri: poſt qd̄ ⁊ marcꝰ añ ſermonē etiā quē ꝓlixū iterpoſuit q̄ pōt idē videri: quē dicit habitū in mōte matthꝫꝰ. Quid aūt intereſt q̄s quo loco ponat: ſiue qd̄ ex ordine iſerit: ſiue qd̄ omiſſū recolit: ſiue qd̄ poſtea ſcd̄m añ poccupat: duꝫ tñ nō aduerſet eadē alia narrāti: nec ſibi nec alti: qꝛ .n. nulliꝰ ī ptāte ē res opportune cognitas quo q̄ſq3 ordie recordet: ſatis ꝓbabile ē ꝙ vnuſq̄ſq3 euāgeliſtarū eo ſe ordine credidit ꝺ debuiſſe narrare: quo voluiſſ3 deꝰ ea q̄ narrabat eiꝰ recordationē ſuggerere. Quapropt̄ vbi ordo tēpoꝝ non apparet nihil nr̄a intereſſe d3: quē narrādi ordinē q̄libet eorum tenuerit.

Ueſpe autem fcō: obtulerūt ei multos demonia habentes: ⁊ eijciebat ſpiritus verbo: ⁊ omnes male habentes curauit: vt adimpleretur qd̄ dcm̄ eſt per eſaiam prophetaꝫ dicentem: Ipſe infirmitates nr̄as accepit ⁊ egrotationes nr̄as portauit.

CHRY. in. ho. Quia multitudo credētiū erat iā aucta neq3 tpe ipellente a chriſto abſcedere patiebātur: veſpe ei infirmos adducūt. vñ dī: Ueſpe autēꝫ fcō obtulerūt ei multos demonia hñtes.

AVGV. de cō. euā. Per hoc autē ꝙ dicit. Ueſpe autē facto: ad eiuſdē diei tp̄s hoc ptinere ſatis indicat: q̄uis neceſſe nō ſit: vbi dicit: Ueſpe fcō. eiuſdē diei veſpuꝫ accipe.

REMI. Chriſtus autem diei filiꝰ auctor hūane ſalutis fons ⁊ origo totiꝰ pietatis celeſtē medicinaꝫ tribuebat. vñ ſequit: Et eijciebat ſpūs verbo: ⁊ oēs male hñtes curauit. Demones eniꝫ ⁊ morbos ſolo vbo repellebat: vt his ſignis ⁊ vtutibꝰ oñderet ſe ad ſalutē generis hūani veniſſe.

CHRY. in. ho. Intēde autē q̄tā multitudinē curatā traſcurrūt euāgeliſte: non vnāqueq3 curatū enarrātes: ſed vno vbo pelagus ineffabile miraculoꝝ inducētes. Ne autē magnitudo miraculi īcredulitatē immittat: ſi tātā plebē ⁊ varias egritudines vno tēporis momēto curauit: inducit ꝓphetā atteſtātē his q̄ fiebāt: vñ ſubdit: Ut adimple. qd̄ dcm̄ ē per eſaiaꝫ ꝓphe. di. Ipſe īfirmi. no. acce.

RABA. Nō vt ſibi haberet: ſed vt nobis auferret. ⁊ egrotatiōes nr̄as portauit vt qd̄ ꝑ ībecillitate viriū ferre nō poteramꝰ: ille ꝓ nobis portaret.

REMI. Quia humane nature infirmitatem ad hoc ſuſcepit: vt nos īfirmos faceret fortes atq3 robuſtos.

HILA. Et paſſione corpis ſui ſcd̄m ꝓphetaꝝ dcā infirmitates humane ībecillitatis abſorbuit.

CHRY. in. ho. Hoc autē de peccatis magis a ꝓpheta dcm̄ ee videt. Qualiter igit̄ euāgeliſta de egritudinibꝰ hoc exponit. Sed ſciēdū ꝙ vꝛ̄ hiſtorie hic teſtimonium adaptauit: vel oñdit qm̄ plures egritudinū ex peccatis ſūt aīabus: nā ⁊ ipſa mors a peccatis h3 radicē.

HIERO. Attēdēdum autē ꝙ oēs nō mane: nō meridie: ſ3 ad veſpa curātur: qñ ſol occubiturꝰ ē: ⁊ qñ granū tritici in terra morit̄: vt multos afferat fructꝰ.

RAB. Sol .n. occubitꝰ paſſionem ⁊ mortē deſignat illiꝰ q̄ dixit. q̄ diu ſū in mūdo: lux ſū mūdi. q̄ tpalit̄ viuēs ī carne: paucos iudeoꝝ docuit: calcato aūt regno mortꝭ oībꝰ ꝑ orbē gētilibꝰ fidei dona ꝓmiſit

Uidēs autēꝫ ieſus turbas multas circum ſe: iuſſit diſcipulos ire trans fretuꝫ. Et accedēs vnus ſcriba ait illi: Magiſter ſequar te quocūq3 ieris. ⁊ dicit illi ieſus: Uulpes foueas habent: ⁊ volucres celi nidos: Filius autem hominis nō habet vbi caput ſuum reclinet. Alius autem de diſcipulis eius: ait illi: Dñe pmitte me pmū ire ⁊ ſepelire patrē meū. Ieſus autēꝫ ait illi: Sequere me: ⁊ dimitte mortuos ſepelire mortuos ſuos.

CHRY. in ho. Quia chriſtꝰ nō ſolū corpa curabat: ſ3 aīam emēdabat ⁊ verā ſapiam mōſtrare voluit: nō ſolū egritudines ſoluēdo: ſ3 etiā nihil ad oſtēſionē faciēdo. ⁊ iō dī: Ui. aūt ie. tur. mul. circū ſe: iuſ. diſci. ire trās fretū. Faciebat aūt hoc ⁊ ſil' moderata nos cape docēs: ⁊ inuidiā iudaicā mitigās: ⁊ docēs nos nihil ad oſtētationem facere.

REMI. Uel hoc fecit q̄ſi hō volēs turbarū importunitatē declinare. Erāt aūt ei affixi. admirātes eū: ⁊ videre ipm volētes: q̄s .n. diſcederet a tali miracula operāti: q̄s nō in faciē eiꝰ ſimplicē vellet videre: ⁊ os talia loquēs: Si .n. moyſes glorificatā faciē hēbat: ⁊ ſtephanꝰ ſicut angeli: intellige cōem dominatorē qualē decēs ē tūc apparuiſſe. vnde ꝓpheta dicit: Specioſus forma pre filijs hominū.

HILA. diſcipuloꝝ aūt nomē nō. xij. tm̄ apoſtolis cōuenire eſtimādū eſt: nā preter aplos plures fuiſſe diſcipulos legimus.

AGV. de cō. euā. Manifeſtū ē aūt aliū eſſe diē quo iuſſit ire trās fretuꝫ: nō eū q̄ ſequit̄ illū: ī quo ſocrus petri ſanata ē: quo die marcꝰ lucaſq3 eū in deſertū exiſſe affirmant.

CHRY. in ho. Uide aūt q̄liter turbas nō ſimplicit̄ abijcit: vt nō offendat. Nō .n. dixit recedite: ſ3 vltro diſcipulus iuſſit abire: ſpem dans turbe eūdi etiā illuc.

REMI. S3 q̄d inter iuſſionē dei ⁊ trāſfretationē geſtū ſit: euangeliſta ſtuduit manifeſtare cū ait: Et acce. vnus ſcri. ait illi: Ma. ſe. te quo ieieris.

HIERO. Iſte ſcriba qui tm̄ litterā nouerat occidentē: ſi dixiſſet: Dñe ſequar te quocūq3 ieris: non fuiſſet repulſus a dño: ſ3 quia magiſtruꝫ vnuꝫ de pluribus eſtimat: ⁊ litterator erat ⁊ non ſpiritalis auditor: ideo non hab3 locum in quo poſſit ieſus reclinare caput ſuū. Oſtenditur autem nobis ⁊ ob hoc ſcribam repudiatuꝫ: ꝙ ſignoꝝ videns magnitudinem ſequi voluerit ſaluatorem: vt lucra ex operum miraculis quereret: hoc idem deſiderans qd̄ ⁊ ſimon magus a petro emere voluerat.

CHRY. in ho. Uide etiā quātus ē tumor: Ita eniꝫ aduenit: ⁊ locutꝰ eſt ſicut dedignās cū turba ānumerari: ſ3 oñdens qm̄ ſup

multos ē ipſe HILA. Uel aliter: Iſte ſcriba q̄ ē vn⁹ ex doctoribus legis an ſit ſecuturus iterrogat: q̄ſi lege non ptineret hūc eē quē vtilē ſequat. Igit infidelitatis affectū ſub diffidētia iterrogatiōis expreſſit: q₂ fidei aſſūptio nō īnrogāda ē ſ₃ ſequēda. CHRY. in ho. Rñdet autē ei chriſt⁹ nō ad interrogationē vboꝝ: ſ₃ ad ꝯſiliū obuiās mētis. vñ ſequit: Et dicit ei ieſus: Uulpes foueas habēt: ⁊ volucres celi nidos: filius aūt homis non h₃ vbi caput ſuū reclinet: Ac ſi dicat: HIERO. Quid me ꝓpter diuitias, ⁊ ſeculi lucra cupis ſequi: cū tāte ſim pauptatis: vt nec hoſpitiolū quidē habeam: ⁊ tecto vtar nō meo? CHRY. in ho. Hoc autē nō erat auertētis ſ₃ arguētis qdē malū ꝯſiliū: cōcedētis autē ſi vellet cū pauptatis expectatiōe ſeq̄ chriſtū. Et vt diſcas eius maliciā audiens hoc ⁊ correctus nō dixit: paratus ſū ſequi. AVG. de ver. do. Uel aliter: Fili⁹ hoīs nō hab₃ vbi caput reclinet ſcil₃ in fide tua. Uulpes eni₃ habēt foueas in corde tuo: q₂ doloſus es. volatilia celi habent nidos in corde tuo: q₂ elatus es. Doloſus ⁊ elatus nō me ſeq̄ris: q̄uo eni doloſus ſequit ſimplicitatē? GRE. xix. mora. Uel aliter: Uulpes valde fraudulēta ſūt aīalia: q̄ in foſſis vel ſpecubus abſcōdunt: cūq₃ apparuerit nūꝙ̄ rectis itineribus: ſ₃ tortuoſis anfractionibus currūt: volucres vero alto volatu ſe ſubleuāt. Noīe ergo vulpiū doloſa atq₃ fraudulēta: noīe aūt volucrū hec aūt ſupba demonia deſignant ac ſi dicat: Fraudulēta ⁊ elata demonia in corde tuo inueniunt habitationē ſuā: humilitas autē mea requiē in ſupba mēte nō inuenit. AVG. de que. euā. Intelligitur eni₃ miraculis motus ꝓpt inanē iactātiā eū ſequi voluiſſe: quā ſignificāt aues: finxiſſe aūt diſcipuli obſequiū: q̄ fictio vulpiū noīe ſignificata ē. RABA. Heretici aūt i ſua vſutia ꝯfidentes ſignificant ꝑ vulpes: ⁊ maligni ſpirit⁹ ꝑ volucres celi: q̄ in corde iudaici ppl'i foueas ⁊ nidos. i. domicilia habebāt. Sequit: Alius aūt de di. illi⁹ ait illi: Dñe ꝑmitte me ire ꝑmū ⁊ ſepelire patrē meū. HIER. Quid ſile ē inter ſcribā ⁊ diſcipulū: ille magiſtrū vocat: hic dñm cōfitet? HILA. Iſte pietatis occaſione ad ſepeliendū patrē ire deſiderat: ille ſecuturū ſe quo libet eſſe ꝓmittit: nō magiſtrū q̄rēs: ſ₃ ex magiſtro lucrū. Iſte etiā diſcipulus nō introgat an ſequet: ia₃ eni ſequi ſe oportē credididit: ſ₃ ꝑmitti ſibi orat ſepelire patrē. AVG. de ver. do. Dñs aūt qñ parat hoīes euāgelio: nullā excuſationē vult inponi carnalis hui⁹ tpaliſq₃ pietatis. ⁊ iō ſeq̄tur: Ieſus aūt di. ei. ſeq̄re me: ⁊ di. mor. ſepe. mor. ſuos. CHRY. in ho. Hoc autē dixit nō iubēs ꝯtēnere amorē q̄ ē ad parētes: ſ₃ monſtrās qm̄ nihil celeſtibus negocijs nobis magis neceſſariū eē oport₃. Et qm̄ cū toto ſtudio his iungi debem⁹: ⁊ neq₃ parū tardare etiā ſi valde ineuitabilia ⁊ incitātia fuerit que attrahūt. Quid. n. magis neceſſariū erat ꝙ̄ ſepelire patrē? Quid etiā facilius? neq₃ eni₃ tpe multū ꝯſumēdū erat. ꝑ hoc etiā eū dñs a mltis malis eripuit: puta luctib⁹ ⁊ merorib⁹ ⁊ ab his q̄ hic expectāt. Poſt ſepulturā. n. neceſſe iā erat ⁊ teſtamēta ſcrutari: ⁊ hēditatis diuiſionē ⁊ alia huiuſmodi: ⁊ ita fluctuatiōes ex fluctuatiōib⁹ ei ſuccedētes a lōge eū a veritatis abducē portu. Si autē adhuc tumultuaris: excogita qm̄ multi infirmos nō ꝑmittūt ſcire: nec ad monumētum ſeq̄: etiā ſi pr̄ aut mr̄ aut fili⁹ ſit q̄ defūct⁹ ē. nec ex hoc incuſatur credulitatis: ſ₃ ꝯtrariū credulitatis eēt. Et multo maius malū ē abducē hoīem a ſpiritalib⁹ ſermonib⁹: ⁊ maxime cū fuerit q̄ hoc ꝯpleant. Erāt. n. q̄ cōpleturi erāt huius funeris ſepturā. vñ dic: Dimitte mor. ſepe mor. ſuos.

AVG. de ver. do. Quaſi d. Pr̄ tu⁹ mortu⁹ ē. Sūt alij mortui q̄ ſepeliāt mortuos ſuos: q₂ īfideles ſūt. CHRY. in ho. In quo mōſtrat qm̄ hic mortuus nō erat ei⁹. etenī q̄ defūctus erat: ſic eſtimo de numero infideliū erat. Si aūt admiraris iuuenē qm̄ ꝑ negocio ita neceſſario interrogauit ieſū: ⁊ nō ſpōtanee abyt: multo magis admirare: qm̄ ⁊ ꝓhibitus ꝑmāſit q̄ō nō erat magnitudinis cū non ꝓpt deſidiā fecerit: ſ₃ vt nō intercideret negociū magis neceſſariū. HILA. Itē q₂ accepim⁹ in dñice orōnis exordio ita ꝑmū ꝑcandū: Pr̄ nr̄ q̄ es in celis. ⁊ in diſcipulo credētis populi pſona admonet ꝙ pater ſibi viu⁹ in celis eſt: Deinde inter fidelem filium patrēq₃ infidelem ius paterni nominis nō relinqui. Admonuit etiā nō admiſceri memorijs ſcōꝝ mortuos infideles: ⁊ etiam eos eē mortuos q̄ extra deū viuūt: ⁊ iccirco mortui ſepeliant a mortuis: q₂ ꝑ dei fide₃ viuos viuo oporteat adherere. Si aūt mortuū ſepelit mortu⁹: nō dbem⁹ curā habē mortuoꝝ: ſ₃ viuētiū: ne dū ſolliciti ſum⁹ de mortuis: nos ꝗ₃ mortui appellemur GRE. iiij. mo. Mortui etiā mortuū ſepeliūt: cū pctōres pctōrib⁹ fauēt. Qui. n. peccātē laudib⁹ ꝓſequunt: extinctū ſub vboꝝ ſuoꝝ aggere abſcōdūt. RABA. Notādū ē in hac ſnīa: aliqñ minora bona pretermittēda ſūt ꝓ vtilitate maioꝝ. AVG. de con. euan. Q₃ aūt mattheus dicit tūc iſtud geſtū eē qñ iuſſit vt irent trās fretū: lucas vo ambulātib⁹ illis in via nō ē ꝯtrariū: q₂ viā vtiq₃ ambulabāt: vt venirēt ad fretū.

Et aſcendente eo in nauiculam ſecuti ſunt eū diſcipuli eius: ⁊ ecce motus magnus factus eſt in mari: ita vt nauicula operiretur fluctib⁹. Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerunt ad eum diſcipuli ei⁹: ⁊ ſuſcitauerunt eum dicentes: Domine ſalua nos: perimus. Et dicit eis ieſus: Quid timidi eſtis modice fidei? Tunc ſurgens impauit ventis ⁊ mari: ⁊ facta eſt trāquillitas magna. Porro homines mirati ſunt dicentes: Qualis eſt hic: q₂ vēti ⁊ mare obediunt ei?

ORIG. Cū multa magna ⁊ mirāda oñdiſſet chriſtus in terra: trāſit ad mare: vt ibidē excellētia opa demōſtraret quaten⁹ terre mariſq₃ dñm ſe eſſe cūctis oñderet. vnde dicit: Et aſcēdēte eo in nauiculā ſecuti ſūt eū diſcipuli eius. Nō imbecilles ſ₃ firmi ⁊ ſtabiles in fide. Hi ergo ſecuti eū: non tm̄ greſſus eius ſequētes: ſ₃ magis ſāctitatē comitantes. CHRY. Accepit aūt diſcipulos ſecū ⁊ in naui vt ad vtraq₃ eos erigeret: ⁊ ad hoc ꝙ in piculis nō ſtupeſcerent: ⁊ ad hoc ꝙ in honorib⁹ moderata de ſe autument. vt eni₃ nō magna de ſe ſaperent: ꝓpter hoc ꝙ alijs dimiſſis eos retinuerat: ꝑmittit eos fluctuari. Ubi eni₃ miraculoꝝ oſtēſio erat: plebē permittit adeſſe. vbi autē tentationū ⁊ timorū arreptio: athletas orbis terraꝝ quos excitaturus erat: hos ſolos aſſumit. ORIG. Ingreſſus ergo nauiculā fecit turbari mare. vñ ſequit: Et ecce motus magnus factus ē in mari: ita vt nauicula operiretur fluctibus. Hec tempeſtas nō ex ſe orta ē: ſ₃ poteſtati paruit imperantis qui educit ventos de theſauris ſuis. Facta eſt autē tempeſtas magna vt magnū opus oſtēderetur: quia quāto magis fluctus nauicule irruebant: tāto magis diſcipulos timor conturbabat: vt plus deſiderarent ſe liberari ꝑ mirabilia ſaluatoris. CHRY. Quia enim viderāt alios chriſti beneficia accepiſſe: nō autē ſimiliter aliquis eſtimat que in alienis corporibus fiunt: ⁊ que in ſeipſo oportuit ꝑ familiarē ſenſū eos potiri beneficijs chriſti. ⁊ ideo voluit hanc fieri tempeſtatē: vt ꝑ liberationē manifeſtiorē accipiant beneficij ſenſum. Erat autem hec turbatio typus futurarū tentationū: de quibus paulus dicit: Nolo vos ignorare fratres: quoniā grauati ſumus ſupra virtutem. Ut ergo daret tēpus formidini ſequit: Ipſe vero dormiebat. Si enim vigilante eo facta fuiſſet tempeſtas: vel non timuiſſent: vel non rogaſſent: vel neq₃ poſſe ipſum tale aliquid facere crederent. ORIGE. Eſt autē res mirabilis ⁊ ſtupenda: is qui nunꝙ̄ dormit neq₃ dormitat dormire dicitur. Dormiebat quidem corpore ſed vigilabat deitate: demonſtrans quia veru₃ humanum portabat corpus: q̄ corruptibile induerat.

Corpoꝛe itaq; doꝛmiebat vt apl'os faceret vigilare: ⁊ ne oēs nos vnq̄ aīo doꝛmiamus. Tāto aūt metu diſcipuli fuerāt cōterriti ⁊ pene aīo alienati: vt irruerēt in eū: ⁊ nō modeſte ac leuiter ſuggererēt: ſʒ turbulēter ſuſcitarēt eū. vñ ſequit: Et acceſ. ad eū di. ei⁹ ⁊ ſuſci. eūʒ di. Dñe: ſalua nos ꝑimus. HIER. Hui⁹ ſigni typū in iona legim⁹: q̄ñ ceteris ꝑiclitantibus ipſe ſecurus eſt ⁊ doꝛmit ⁊ ſuſcitat.

ORIG. O veraces diſcipuli Saluatoꝛē vobiſcuʒ habetis: ⁊ de ꝑiculo timetis? Uita vobiſcū ē ⁊ de moꝛte ſoliciti eſtis? Sʒ rñdeant: paruuli ſum⁹ ⁊ adhuc infirmi: iō q; timem⁹. vñ ſequit: Et dicit eis ieſus: Quid timidi eſtis modice fidei? Quaſi diceret: ſi potentē me ſup terraʒ cognouiſtis: q̄re nō creditis ꝙ ī mari potēs ſim? Et ſi moꝛs irrueret: nonne debuiſtis eā ꝯſtantiſſime ſuſtinē? Qui mō dicū credit arguet: q̄ nihil credit ꝯtēnet. CHRY. ī ho. Si aūt aliq̄s dixerit: q̄m nō fuit modice fidei: accedētes excitare ieſū: hoc ſignū fuit: ꝙ nō decentē de ipſo opinionē habebāt. Nouerāt ꝙ excitat⁹ poterat mare increpare nondū aūt ꝙ doꝛmiēs. Propt̄ hoc etiā neq; ꝑñtibus turbis hoc ſignū fecit: vt nō accuſent modice fidei: ſʒ diſcipulos ſolū accipiēs coꝛrigit ⁊ pri⁹ ſoluit turbationē aq̄rū. vñ ſequit: Tūc ſurgēs impauit vētis ⁊ mari: ⁊ facta ē tranq̄llitas magna. HIER. Ex hoc aūt loco intelligimus ꝙ oēs creature ſentiāt creatoꝛē. q̄bus. n. impat: ſentiūt impantē: nō erroꝛe hereticoꝝ: q̄ oīa putāt aīanti ſenſibilia ēē: ſʒ maieſtate cōditoꝛis q̄ apud nos inſenſibilia ſūt: illi ſenſibilia ſūt. ORIG. Impauit ergo vētis ⁊ mari: ⁊ de magno vēto facta ē tranq̄llitas magna. Decet enī magnū magna facē: ⁊ iō q̄ pri⁹ magnifice ꝯturbauit ꝓfundū maris: nūc iterū trāquillitatē magnā fieri iuſſit: vt diſcipuli nimiū cōturbati: magnifice letarent. CHRY. ī ho. In hoc etiā oñdit ꝙ oīs cōfeſtim ſoluta ē tēpeſtas: ⁊ neq; ſemita turbatiōis remāſit: qḋ quidē extraneū erat. Cū. n. nāl'iter fluctuatio terminat vſq; ad multū tp̄s aque ꝯcutiunt: ſʒ hic ſimul oīa ſoluebant. vñ qḋ de patre dcm̄ ē: Dixit: ⁊ ſtetit ſpūs ꝓcelle. hoc chriſt⁹ ope impleuit. ſolo eniʒ verbo ⁊ p̄cepto ſedauit ⁊ refrenauit. A viſu aūt ⁊ a ſono ⁊ ex vtēdo nauigio q̄ aderant: eū hoiem eſtimabāt ꝓpt̄ hoc in admiratiōeʒ ceciderūt. vñ ſequit: Poꝛro homines mirati ſūt dicētes: q̄lis ē hic: q; venti ⁊ mare obediūt ei? GLO. Chryſoſtom⁹ ponit hāc lr̄am: Qualis ē hic hō. ſonus. n. ⁊ qḋ apparebat hoiem demōſtrabat: ſʒ mare ⁊ tranq̄llitas deū oñdebat. ORIG. Sed q̄ hoies mirati ſūt? Nō putes h̄ apl'os ſignificatos. nuſq̄. n. inuenimus p̄ter honoꝛē cognominari: ⁊ dñi diſcipulos ſʒ ſēp aut apl'i aut diſcipuli noīant. Mirabant ergo hi hoies q̄ cū eo nauigabāt: quoꝝ erat nauicula. HIER. Si aūt q̄s ꝯtentioſe voluerit eos q̄ mirabant fuiſſe diſcipulos: rñdebimus recte hoies appellatos: q; necdū nouerant potentiā ſaluatoꝛis. ORIG. Nō autē interrogātes dicūt: qual' ē iſte: ſʒ aſſerentes: q; iſte talis ē: cui vēti ⁊ mare obediunt. Qualis ergo ē iſte. ī. quantus: q̄ foꝛtis: q̄ magnus. Iubet oī creature: ⁊ nō ſupgredit iuſſionē ei⁹. ſoli hoies reſiſtūt: ⁊ iō in iudicio dānabunt. Myſtice aūt oēs in ſcē eccleſie nauicula cū dño ꝑ hūc vndoſū ſupnatamus mūdū. Ipſe autē dñs pio obdoꝛmit ſōno: patientiā noſtraʒ ⁊ impioꝝ pniam expectās. HILA. Uel doꝛmit: eo ꝙ ſōno nr̄o ꝯſopiat in nobis. Maxie autē aliud accidit: vt a deo auxiliū in ꝑiculi metu ſperemus: atq; vtinam vel ſpes ſera ꝯfidat ſe ꝑiculū poſſe euadere: chriſti itra ſe vigilante virtute. ORIG. Alacriter ergo accedamus ad eū cū ꝓpheta dicētes: Exurge quare obdoꝛmis dñe. ⁊ ipſe impabit vētis. ī. demonib⁹: ⁊ cōcitant fluctus. ī. p̄ncipes hui⁹ mūdi ad ꝑſecutiōes ſcis imittendas: facitq; trāquillitatē magnā circa coꝛp⁹ ⁊ ſpm̄: pacē eccleſie: ⁊ ſerenitatē mūdo. RABA. Uel alit: Mare eſt eſtus ſeculi. Nauicula quā xp̄s aſcēdit: intelligit arboꝛ crucis: cuius auxilio fideles trāſacti mūdi fluctib⁹ ꝑueniūt ad celeſtē patriā q̄ſi ad littus ſecurū: in q̄ chriſt⁹ vna cū ſuis aſcendit. vñ prius ait: Qui vult venire poſt me: abneget ſemet ipſū: ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat me. Cū ergo xp̄s ī cruce poſit⁹ fuiſſet: motus magn⁹ fact⁹ ē: q; cōmote ſūt mentes diſcipuloꝝ de ei⁹ paſſione: ⁊ nauicula operta ē fluctib⁹: q; tota vis ꝑſecutōis circa crucē chriſti fuit. vbi. ſ. moꝛte occubuit. vñ dictū ē: Ipſe vō doꝛmiebat. Suū doꝛmire moꝛi ē. Excitant aūt diſcipuli dñʒ: dū turbati moꝛte: maximis votis reſurrectionē q̄rūt dicētes: Salua reſurgēdo: q; ꝑimus turbatiōe tue moꝛtis. Ipſe vō reſurgens increpat duritiā coꝛdis coꝝ vt alibi legit. Impauit autē vētis: q; diaboli ſupbiā ſtrauit. Imperauit mari: q̄ veſaniā iudeoꝝ deſiccit: ⁊ facta eſt trāquillitas magna: q; ſedate ſūt mētes diſcipuloꝝ viſa reſurrectiōe. GLO. Ul' nauicula ē eccl'ia pñs ī q̄ xp̄s cū ſuis mare ſcl'i trāſit: aq̄s ꝑſecutoꝝ cōpeſcit. vñ miremur ⁊ gr̄as agamus.

Et cuʒ veniſſet ieſus trans fretuʒ in regioneʒ geraſenoꝝ occurrerūt ei duo hñtes demonia de monumentis exeūtes ſeui nimis: ita vt nemo poſſet trāſire per viam illā. Et ecce clamauerūt dicentes: Quid nobis ⁊ tibi ieſu fili dei? Veniſti huc añ tēpus toꝛquere nos? Erat autē non longe ab illis grex multoꝝ poꝛcoꝝ paſcens. Demones autem rogabant eum dicentes: Si eijcis nos hinc: mitte nos in gregeʒ poꝛcoꝝ. Et ait illis: Ite. At illi exeuntes abierūt in poꝛcos. Et ecce magno impetu abijt totus grex p̄ceps in mare: ⁊ moꝛtui ſunt in aquis. Paſtoꝛes auteʒ fugerūt: ⁊ venientes in ciuitateʒ nunciauerunt hec oīa: ⁊ de his qui demonia habuerāt. Et ecce tota ciuitas exijt obuiā ieſu ⁊ viſo eo rogabāt euʒ vt trāſiret a finibus eoꝛum.

CHRY. in ho. Quidā hoies xp̄ʒ hoiem ēē dicebant venerūt demones diuinitatē eius diuulgantē: vt q̄ mare ꝓcelloſū ⁊ rurſus quietū non audierāt: demones audirent clamātes. vnde dicit: Et cū veniſſet trans fretū in regionē geraſenoꝝ: occurrerūt ei duo hoies hñtes demonia. RABA. Geraſa vꝛbs ē arabie trans ioꝛdanem iūcta monti galaad quem tenuit tribus manaſſe: non longe a ſtagno tyberiadis: in quo poꝛci p̄cipitati ſūt. AVGV. de con. euan. Q autē mattheus duos dicit fuiſſe q̄ demonia patiebant: marcus auteʒ ⁊ lucas vnum cōmemoꝛant: intelligas vnum eoꝝ fuiſſe ꝑſone alicuius clarioris ⁊ famoſioꝛis: quem regio illa maxime dolebat: ⁊ ꝓ cuius ſalute plurimū ſatagebat: de quo facti hui⁹ fama p̄clarius fragrauit. CHRY. in ho. Uel lucas ⁊ marcus vnū eoꝝ ſeuioꝛē elegerunt: vnde ⁊ eius calamitateʒ exp̄imunt. lucas. n. dicit ꝙ ruptis vinculis agebatur in deſerto: marcus aūt ꝙ ⁊ lapidibus ſeipſuʒ intercidebat nec tamē dicunt: quoniā vnus ſolus erat: ne mattheo contraria dicē viderent. Per hoc aūt ꝙ ſubdit: De monumētis exeuntes. pernitioſū dogma imponere volebant. ſ. ꝙ anime moꝛientiū demones fiant. vnde multi auruſpicuʒ occidunt pueros: vt animam eoꝛuʒ cooperantē habeāt: p̄opter qḋ ⁊ demoniaci clamant: q̄m anima illius ego ſum. Non eſt autē anima defuncti que clamat: ſed demon hoc fingit vt decipiat audientes. Si eniʒ in alterius coꝛpus animā moꝛtui poſſibile eſſet intrare: multomagis in coꝛpus ſuum. ſed neq; habet rationeʒ: iniqua paſſaʒ animā coopari iniqua ſibi facienti: vel hominē poſſe virtutem incoꝛpoꝛeaʒ in aliaʒ trāſmutare ſubſtantiā. ſ. animā in ſubſtantiā demonis. Neq; enī in coꝛpoꝛibus hoc machinari quis poteſt: vt in hominis coꝛpus faciat aſini coꝛpus. neq; eniʒ rationabile eſt animā a coꝛpoꝛe ſepatam h̄ iam oberrare. Iuſtoꝝ. n. aīe ī manu dei ſt̄. vñ ⁊ q̄ puerоꝝ: neq; eniʒ male ſūt. Sʒ ⁊ q̄ pctōꝝ ſūt: cōfeſtim hinc

abducunt. ⁊ hoc manifeſtū eſt ex laçaro ⁊ diuite. Quia
vō nullus eos afferre audebat ad chriſtuz ꝑpt̄ ſeuitiaȝ
hos demoniacos: xp̄s ad eos vadit. Que q̄dē coꝝ ſeui-
tia deſignat cū ſubdit: Seui nimis ita vt nemo poſſu trā-
ſire ꝑ viā illā. Sed q: alios ꝓhibebāt ptrāſire: obſtruen-
tē igit̄ viā inuenerūt. Etenīȝ flagellabant inuiſibilit̄: into-
lerabilia patiētes ex chriſti p̄ntia. vñ ſequit̄: Et ecce cla-
mauerūt dicētes: Quid nobis ⁊ tibi ieſu fili dei? HIE.
Nō ē aūt volūtatis iſta cōfeſſio quā p̄miū ſequit̄ ꝯfitenti-
tiū: ſȝ neceſſitatis extorſio q̄ cogit iuitos: velut ſi ſerui fu-
gitiui poſt multū tp̄is dn̄m ſuū videāt nihil aliud niſi de
vberibus dep̄cant̄: ſic ⁊ demones cernentes dn̄m in tris
repēte v̄ſari: ad eos iudicādos ſe veīſſe credebāt. Ridicu-
lū aūt putāt q̄dā demonia ſcire filiū dei ⁊ diabolū igno-
rare: cū ꝙ minoris malitie ſint iſti q̄ ille cuius ſatellites
ſūt: cū oīs ſcia diſcipuloꝝ ad magiſtrū referēda ſit. AV
GV. ix. de ci. dei. Tantū aūt innotuit eis de⁹: quātū vo-
luit: tātū aūt voluit quātū oportuit. Innotuit ergo eis nō
ꝑ id qd̄ vita eterna ē ⁊ lumē qd̄ illuminat pios: ſȝ ꝑ q̄daȝ
tp̄alia ſue virtutis effecta: ⁊ occultiſſime p̄ntie ſigna que
āgelicis ſpiritibus etiā malignis potius q̄ infirmitati ho-
minū p̄nt eē ꝑſpicua. HIERO. Sed tñ tā demones q̄
diabolus ſuſpicari magis filiū dei q̄ noſſe intelligēdi ſt̄.
AVG. in li. de q. no. ⁊ ve. teſti: Qd̄ aūt demones cla-
mant: Quid nobis ⁊ tibi ieſu fili dei? magis ex ſuſpitione
q̄ ex cognitione dixiſſe credēdi ſūt. Si eni cognouiſſent:
nūq̄ dn̄m glorie crucifigi ꝑmiſiſſēt. REMI. Sȝ q̄tieſcū-
qȝ ei⁹ v̄tute torq̄bant: ⁊ ſigna ⁊ miracula facietē videbāt:
eſtimabāt eē filiū dei: poſtq̄ videbāt eū eſurire ⁊ his ſilia
pati dubitabāt: ⁊ credebāt hoiem purū. Cōſiderādū ē q̄
etiā iudei increduli dicētes chriſtuȝ in beelçebub eieciſſe
demonia: ⁊ arriani dicētes eū eē creaturā: non ſolū iudi-
cio dei: ſȝ etiā demonū ꝯfeſſione dānari merent̄ q̄ chri-
ſtū filiū dei ꝺicūt. Recte aūt dicūt: Quid nobis ⁊c. hoc ē
nihil cōe ē nr̄e malicie ⁊ tue grē: q: ſm aplm: nulla ſocie-
tas ē lucis ad tenebras. CHRY. in ho. Ut aūt nō vi-
deret̄ adulatiōis hoc eē: ab experiētia clamabāt dicētes:
Uenīſti añ tp̄s torq̄re nos. AVG. viij. de ciui. dei: Si-
ue q: ſubitū illis fuit qd̄ futurū q̄dē: ſȝ tardi⁹ opinabant̄:
ſiue q: ꝑditionē ſuā hāc ipſā dicebāt: q: fiebat vt coꝝ co-
gnitio ſpneret̄: ⁊ hoc erat añ tp̄s iudicij quo eterna dāna-
tione puniēdi ſūt. HIE. P̄ntia etiā ſaluatoris tormēta
ſūt demonū. CHRY. in ho. Nō aūt poterāt dicere ſe
nō peccaſſe: q: eos xp̄s inuenerat mala operātes ⁊ factu-
rā dei puniētes. vñ eſtimabāt ꝑpt̄ ſupabūdantiā maloꝝ
q̄ fecerāt q̄ nō expectaret̄ i eis tp̄s extreme punitionis q̄
erit in die iudicij. AVG. de cō. euā. Q aūt verba demo-
nū diuerſimode ab euāgeliſtis ſūt dicta: nō hȝ aliq̄d ſcru-
puli: cū vel ī vnā redigi ſniam: vel oīa dicta poſſint intel-
ligi: nec q: pluraliter apud matth. apud illos aūt ſingula-
riter loquit̄ cū ⁊ ipſi narrēt q̄ interrogat⁹ q̄s vocaret̄: le-
gionē ſe eē rn̄dit: eo q̄ mlta eēnt demonia. Sequit̄: Erat
autē nō lōge ab eis grex por. mul. paſcēs: demones autē
ro. eū di. ſi eijcis nos hinc: mitte nos in porcos. GRE.
ij. mora. Scit. n. diabol⁹ q: q̄dlibȝ agere ex ſemetipo nō
ſufficit: q: nec ꝑ ſemetipȝ ī eo q̄ ē ſpūs exiſtit. REMI.
Sȝ iō nō petierūt vt in hoīes mitterent̄: q: illū cuius vir-
tute torquebant̄: humanā ſpeciē geſtare videbāt. Nec eti-
āȝ petierūt: vt in pecora mitterent̄: q: pecora dei ꝓcepto
mūda ſunt aīalia: ⁊ tūc in tēplo dei offerebant̄. P̄re alijs
aūt imūdis in porcos mitti petierūt: q: nullū animal eſt
imūdius porco: vñ ⁊ porcus dr̄ q̄ſi ſpurcus: eo q̄ ī ſpur-
citijs delectet̄: ſic ⁊ demones ſpurcitijs pctōꝝ delectāt̄.
Nō aūt petierūt vt in aere mitterent̄ ꝑpt̄ nimiā cupidita-
tē nocēdi hoibus. Sequit̄. Et ait illis: Ite. CHRY. in
ho. Nō aūt hoc fecit ieſus q̄ſi a demonijs ꝑſuaſus: ſȝ mlt-
ta hinc diſpēſans: vnū q̄dē vt inſtruat magnitudineȝ no-
cumēti demonū q̄ illis hoibus inſidiabant̄: aliud vt di-
ſcāt oēs: q̄m neqȝ aduerſus porcos audent: niſi ipſe con-

ceſſerit. Tertiū vt oñdēt q̄ grauiora in illos hoīes opa-
ti eēnt: q̄ in porcos: niſi eēnt hoīes illi inter calamitates di-
uina ꝓuidētia adiuti. magis enīȝ odio hn̄t hoīes q̄ irrō-
nabilia. Per hoc aūt manifeſtū ē q̄m nullus ē q̄ nō patiat̄
diuina ꝓuidētia. Si aūt nō oēs ſiliter neqȝ ſm vnū mo-
dū: ⁊ hec etiā ꝓuidētie maxima ſpes ē. ad id aūt qd̄ vni-
cuiqȝ expedit ꝓuidētia oñdit̄. Cū ꝑdcis aūt ⁊ aliō ex h⁹ di-
cimus: q̄m nō cōiter oiuȝ ꝓuidet ſolū: ſȝ ſingularit̄ vniuſ-
cuiuſqȝ qd̄ in demoniacis his aliquis aſpiciet manifeſte
q̄ olim ſuffocati eſſent: niſi diuia ꝓcuratiōe potiti eēnt: ꝓ-
pterea etiā cōceſſit abire in gregē porcoꝝ: vt q̄ regiōes ha-
bitabāt illas: diſcāt ei⁹ virtutē. Ubi. n. null⁹ eū cognoue-
rat fulgē faciebāt miracula vt eos in ſue diuinitatis ꝯgni-
tionē trahāt. HIE. Nō ergo vt ꝯcedēt ſaluator demo-
nibus qd̄ petebāt dixit Ite: ſȝ vt ꝑ interfectionē porcoꝝ
hoibus ſalutis occaſio ꝓberet̄: Sequit̄: At illi exeūtes. ſ.
ab hoibus. Abierūt in porcos. ⁊ ecce magno impetu abijt
totus grex ꝓceps in mare: ⁊ mortui ſunt in aq̄s. Erube-
ſcat manicheus ſi de eadē ſubſtātia ⁊ ex eadē origine ho-
minū beſtiarūqȝ ſūt aīe quō ob vni⁹ hoīs vel duoꝝ ſa-
lutē: duo milia porcoꝝ ſuffocant̄? CHRY. in ho. Iō
aūt porcos demones occiderūt: q: vbiqȝ hoīes in meſti-
tiā mittere ſtudēt: ⁊ de ꝑditione letant̄. Dāni etiā magni-
tudo augebat ei⁹ qd̄ factū erat famā. a multis eniȝ diuul-
gabat̄. ſ. ab his q̄ curati erāt a porcoꝝ dominijs ⁊ a pa-
ſtorib⁹. vñ ſequit̄: Paſtores aūt fugerūt ⁊ veniētes in ci-
uitatē nūciauerunt oia. ⁊ de his q̄ demonia habuerāt: ⁊
ecce tota ciuitas exijt obuiā ieſu. Sȝ cū deceret eos ado-
rare ⁊ admirari virtutē: emittebāt eū a ſe. vñ ſeqtur: Et
viſo eo rogabāt eū vt trāſiret a finib⁹ eoꝝ. Intuere aūt ⁊
chriſti māſuetudinē poſt virtutē: q: n. bn̄ficia adepti abi-
gebāt eū: nō reſtitit ſȝ receſſit: ⁊ eos q̄ indignos ſe nūcia-
uerūt eius doctrina dereliquit: dans eis doctores libe-
ratos a demonib⁹ ⁊ porcorū paſtores. HIER. Uel
q̄ rogant vt trāſeant fines coꝝ: non de ſuperbia hoc fa-
ciūt: ſed de humilitate qua ſe indignos dn̄i p̄ntia iudica-
bant: ſicut ⁊ petr⁹ ait: Exi a me dn̄e: q: vir pctōr ſū. RA-
BA. Interp̄tat̄ geraſa colonū eijciēs: vel aduena ꝓpin-
quās: hoc ē gētilitas que diabolū a ſe eiecit. Et que pri⁹
lōge mō facta ē ꝓpe poſt reſurrectionē viſitata: a chriſto
ꝑ predicatorē. AMBRO. ſup lucā: Duo quoqȝ demo-
niaci figurā popli gētilis accipiūt: quoniā cū tres filios
noe generauit: cham: ſem: ⁊ iaphet: ſem tm̄mō familia
in poſſeſſionē accita ē dei: ex duob⁹ aūt alijs nationū po-
puli pullularūt. HILA. Unde extra vrbē. i. extra le-
gis ⁊ ꝓphāꝝ ſynagogā duos hoīes ī monumētis demo-
nes detinebāt duarū. ſ. gentiū origines: itra defūctoꝝ ſe-
des ⁊ mortuoꝝ reliq̄as obſederāt: efficiētes ꝓtereūtib⁹
viā vite p̄ntis infeſtā. RABA. Uel nō imerito ī monu-
mētī illos hitaſſe ſignificauit. q̄d. n. aliō ſt̄ corpa ꝑfidoꝝ
niſi q̄dā defūctoꝝ ſepulchra: i q̄b⁹ nō dei ſmo: ſȝ aīa pec-
cātis morte recludit̄. Dicit aūt: Ita vt nēo poſſit trāſire ꝑ
viā illā. q: ante aduētū ſaluatoris ī uia gētilitas fuit. Uel
ꝑ duos iudeos ⁊ gētes accipe q̄ nō hn̄t ī domo. i. ī ꝯſcia
ſua nō req̄eſcebāt. In monumētis manebāt. i. in opibus
mortuis delectabant̄: nec ſinūt ꝑ viā fidei: quā viā iudei
īpugnāt aliquē trāſire. HILA. Occurſus aūt eoꝝ con-
currētiū ad ſalutē volūtas iudicat̄. vidētes aūt demones
nō ſibi iā locū ī gētib⁹ derelinq̄: vt patiat̄ habitare ſe ī he-
reticis dep̄cantur: q̄bus occupatis: ī mare. i. cupiditatē
ſecularē demonū ꝓcipitāt̄ inſtictu: cū reliq̄rū gentiū īfide-
litate moriūt̄. Uel porci ſūt q̄ lutulētis delectant̄ actib⁹.
nā niſi q̄s porci more vixerit: nō ī eū diaboli accipiunt
ptātē: aut ad ꝓbandū tm̄ nō ad ꝑdendū accipiēt. Q aūt
in ſtagnū ꝓcipitati ſūt porci: ſignificat etiā q̄ libato po-
pulo gentiū a dn̄atione demonū in abditis agunt ſacrile-
gos ritus ſuos q̄ chriſto credere noluerūt: ceca ⁊ ꝓfūda
curioſitate ſubmerſi. Q aūt paſtores porcoꝝ fugientes
iſta nūciāt: ſignificat quoſdā ⁊ etiā ꝓmates ipſoꝝ q̄āq̄

anã legeꝫ fugiant: potentiã tñ chriſti ſtupendo predi
e non ceſſant. Q autẽ magno timore pcuſſi: rogant vt
ab eis diſcedat. ſignificat multitudinem vetuſta ſua vita
delectatã: honorare quidẽ ſe nolle chriſtianã legem duꝫ
dicũt: ꝙ eã implere nõ pñt. Uel vrbs illa iudaici ppĺi ha
buit ſpeciem que chriſti operibus auditis: dño ſuo ob-
uiam pergit: phibens ne fines ſuos vrbẽqꝫ contingeret.
neqꝫ enim euangelia recepit. ¶ CA. IX.

Et aſcẽdens ieſus in nauiculam tranſfreta
uit ⁊ uenit in ciuitateꝫ ſuã. Et ecce offere
bant ei palyticũ iacentẽ in lecto. Uidens
auteꝫ ieſus fidẽ illorũ: dicit palytico. Confide fili.
Remittunt tibi peccata tua. Et ecce quidã de ſcri
bis dixerunt intra ſe: Hic blaſphemat. Et cuꝫ vi-
diſſet ieſus cogitatões eoruꝫ dixit: Ut qd cogita-
tis mala in cordibus veſtris? Quid eſt facilius di
cere: dimittunt tibi peccata tua: an dicere: ſurge ⁊
ãbula? Ut aũt ſciatis q: filius hois hꝫ ptãteꝫ i terra
dimittẽdi pctã: tũc ait palytico: Surge tolle lectũ
tuuꝫ ⁊ vade in domuꝫ tuã. Et ſurrexit ⁊ abijt i do
muꝫ ſuã. Uidentes autẽ turbe timuerunt: ⁊ glori
ficauerunt deũ qui dedit poteſtatẽ talẽ hominibus.

¶ CHRY: in ho. Mõſtrauit ſupius xps ſuã vtutẽ p do
ctrinã qñ docuit eos vt ptãtẽ hñs p leproſũ qñ dixit: Uo
lo: mũdare. p cẽturionẽ q̃ dixit: Dic vbo ⁊ ſanabit puer
meus. p mare: qð vbo refrenauit. p demones q̃ eũ confite
bant. Hic aũt rurſus alio maiori mõ inimicos eius co-
git confiteri eq̃litatẽ honoris ad patrẽ. vñ ad hoc oñden
dũ ſubdit: Et aſcẽdens in na. trãſfr. ve. in ci. ſuã. Nauigiũ
eũ intrãs ptrãſit: q̃ pede mare poterat ptrãſire. nõ. n. ſp
mirabilia volebat facẽ: ne incarnationis noceat rationi.
¶ IOAN. eps: Creator aũt rerũ orbis trẽ dñs poſtea
ꝙ ſe ppt nos nr̃a ãguſtiauit i carne: cepit habẽ humanã
patriã: cepit ciuitatis iudaice eẽ ciuis: parentes habẽ cepit
parẽtũ oium ipſe parẽs vt attrahẽt charitas q̃s diſpſe-
rat metus. CHRY. in ho. Ciuitatẽ aũt ſuã hic caphar-
naũ dic. alia. n. eũ ſuſcepat naſcẽtẽ. ſ. bethleẽ: alia eũ nutri
uit. ſ. naçareth: alia aũt habuit ꝯtinue habitãtẽ. ſ. caphar-
naũ. AVG. de cõ. euã. Uel aliť: Qð mattheus hic ſcribit
de ciuitate dñi: marcus aũt de capharnaũ: difficilius ſolue-
ret: ſi mattheus naçareth noiaret. nẽ vo cũ potuerit ipa ga
lilea dici ciuitas xpi: q: in galilea erat naçareth: ſicͭ i vni-
uerſũ regnũ romanũ in tot ciuitatibus ꝯſtitutũ dr̃ mõ ro-
mana ciuitas. Quis dubitauerit vt veniẽs i galileã dñs
recte diceret veniſſe in ciuitatẽ ſuã: in q̃cũqꝫ eẽt oppido
galilee: pſertim q: ⁊ ipſa capharnaũ extollebať i galilea
vt tanq̃ metropolis haberet. HIE. Uel ciuitatẽ eius
nõ aliã itelligamus ꝙ naçareth. vñ ⁊ naçarenus appellatus
ẽ. AVG. de cõ. euã. Et ſcdm h dicimus mattheũ ptermiſiſſ
ſe q̃ geſta ſũt poſtea ꝙ Jeſus venit in ciuitatẽ ſuã donec
vẽiret capharnaũ: ⁊ hic adiũxiſſe de ſanato palytico: ſicͭ
i mltis faciũt ptmittẽtes media tãq̃ hoc ꝯtinuo ſequať:
qð ſine vlla ptermiſſiõis ſignificatiõe ſubiungunt. ⁊ hoc
mõ hic ſubdit: Et ecce offerebãt ei paralyticũ iacentẽ in
lecto. CHRY. i ho. Paralyticus aũt h alter ẽ pter eũ q̃ i
ioãne ponit. Ille q̃dẽ i natatorijs iacebat: h aũt i caphar-
naũ. ⁊ ille famulis carebat: hic aũt hẽbat eos q̃ ſui curã
habebãt: q̃ ⁊ portãtes eũ attulerũt. HIERO. Obtule-
rũt aũt ei iacentem in lecto: q: ipſe ingredi nõ valebat.
CHRY. in ho. Nõ aũt vbiqꝫ ab egris ſolũ q̃rit fidem:
puta cũ iſaniũt: vel aliť ab egritudine i exceſſu fuerit mẽ
tis. vñ ſubdit: Uidẽs aũt ieſus fidẽ illorũ. HIE. Nõ eius
qui offerebať: ſꝫ eorũ q̃ offerebãt. CHRY. in ho. Quia
igiť tãtã oñdũt fidẽ monſtrat ⁊ ipſe ſuã vtutẽ: cũ oi ptãte
ſoluẽs pctã. vñ ſeqť: Dixit paralytico: Cõfide fili remit
tunť tibi pctã. IOAN. eps: Quãtũ valet apud deũ fi-
des ppria apud quẽ ſic valuit aliena: vt itus ⁊ extra ſana
ret hoiem. Audit veniã ⁊ tacet paralyticus: nec vllã rñdet
gratiã: q: plus corporis ꝙ aie tedebat ad curã. Merito ĝ
xps offerẽtiũ recipit fidẽ: nõ vecordiã iacẽtis. CHRY.
Uel erat magna fides etiã huius infirmi. nõ. n. pmiſiſſet ſe
ſubmitti: vt alius euãgeliſta dicit p tectũ nõ credẽs. HIE.
O mira humilitas: deſpectũ ⁊ debilẽ: totis mẽbrorũ cõ-
pagibus diſſolutũ filiũ vocat: quẽ ſacerdotes nõ digna-
bant attingere. aut certe iõ filiũ: q: dimittunť ei pctã ſua:
vbi dať nobis itelligẽtia pp pctã pleraſqꝫ euenire corpo
rũ debilitates. Et icc irco forſitã prius dimittunť pctã: vt
cauſis debilitatis ablatis ſanitas reſtituať. CHRY. in
ho. Scribe aũt diffamare volẽtes: etiã nolẽtes fecerũt cla
rere qð factũ ẽ. eorũ. n. emulatiõe ad ſigni oñſionẽ vſus ẽ
xps: hoc. n. ẽ ſupabũdantia eius ſapiẽ qð ſua p inimicos
manifeſtat. vñ ſequiť: Ecce quidã de ſcribis dixerũt itra
ſe: Hic blaſphemat. ¶ HIE. Legimus i pphetia: Ego ſuꝫ q̃
deleo oẽs iniq̃tates tuas. Cõſequẽť ergo ſcribe: q: hoiem
putabãt ⁊ verba dei nõ intelligebãt: arguũt eũ vitio blaſ
phemie. Uidẽs aũt cogitatiões eorũ oñdit ſe deũ q̃ põt
cordis occulta cognoſcẽ: ⁊ quodãmõ tacẽs loquiť: Eadẽ
potẽtia q̃ cogitatiões vr̃as intueor: poſſũ ⁊ hoibus delicta
dimittẽ. Ex vobis itelligite q̃d paralyticus ꝯſequať. vñ ſeq
tur: Et cũ vidiſſet ieſus cogi. eorũ dixit. Ut quid cog. ma.
in cor. vr̃is? CHRY. in ho. Nõ quidẽ eorũ deſtruxit ſu
ſpitionẽ: q̃. ſ. cogitabãt eũ pdicta dixiſſe vt deũ. Si eniꝫ
nõ eẽt eq̃lis deo prĩ oportebat eũ dicẽ longe ſum ab hac
ptãte. ſ. dimittẽdi pctã: nũc aũt ꝯtrariũ firmauit ſua voce
⁊ miraculi oñſione. vñ ſubdit: q̃d eſt facilius dicẽ: dimittũ.
tibi pecca. tua: an dicẽ: ſurge ⁊ ambula? Quãto quidẽ aia
corpe potior ẽ: tãto pctm̃ dimittẽ maius ẽ ꝙ corpus ſanare.
Sꝫ q: illõ q̃dẽ nõ mãifeſtũ: hoc aũt manifeſtũ: facͭ minus qð
ẽ manifeſtius: vt demõſtret maius ⁊ nõ manifeſtũ. HIE.
Utrũ. n. ſint palytico pctã dimiſſa: ſolus nouerat q̃ dimitte
bat. Surge aũt ⁊ ãbula. tãꝫ ille q̃ ſurgebat: ꝙ hi q̃ ſurgẽtẽ
videbãt poterant approbare: ꝙ ꝙ eiuſdem virtutis ſit ⁊
corpis ⁊ aie vitia dimittẽ. Jnť dicẽ aũt ⁊ facẽ mlta diſtã-
tia ẽ. fit ergo carnale ſignuꝫ vt pbet ſpiritale. vñ ſeqť: Ut
aũt ſciatis: qm̃ filius ho. hꝫ ptãtẽ in terra dimittẽdi pctã.
CHRY. in ho. Supra q̃dẽ paralytico nõ dixit: Dimit
to tibi pctã: ſꝫ dimittunť tibi pctã. q: vo ſcribe rĩſtebãt: al
tiorẽ ſuã potẽtiã demõſtrat dicẽs: q: filius hois hꝫ ptãteꝫ
dimittẽdi pctã. Et vt oñdat ſe prĩ eq̃lẽ nõ dixit ꝙ filius ho
mis indiget aliquo ad dimittẽdũ pctã: ſꝫ qm̃ hꝫ. GLO.
Hec aũt vba vt ſciatis pñt eẽ xpi vel euãgeliſte: q̃ſi euan-
geliſta dicẽt: Ipſi dubitabãt eũ pctã dimittẽ: ſꝫ vt ſciatis
qm̃ filius hois hꝫ ptãteꝫ ait paralytico. Si aũt xps dicať
pnũciaſſe hec vba ſic itelligeť: Uos dubitatis me poſſe
pctã dimittẽ: ſꝫ vt ſciatis qm̃ filius hois. q̃ quidẽ orõ impfe
cta ẽ: ſꝫ ſubdit actus loco ꝯſequẽtis. vñ dr̃: Ait paralytico:
Surge ⁊ tolle lectũ tuũ. IOAN. eps: Ut qð fuit teſti-
moniũ infirmitatis: ſit pbatio ſanitatis. Et vade i domũ
tuã. ne chriſtiana fide curatus: moriaris in pfidia iudeorũ.
¶ CHRY. in homi. Hoc aũt pcepit vt nõ eſtimeť phã
taſia eẽ qð fcm̃ ẽ. vñ ad vitatẽ facti oſtẽdendã ſubdit: Et
ſurrexit ⁊ abijt in domũ ſuã. Sed tñ aſtantes hoies ad-
huc deorſũ trahunt. vñ ſequiť: Uidẽtes aũt tur. ti. ⁊ glo.
deũ q̃ de. talẽ po. hoibus. Si. n. bene cogitaſſent apud ſe:
agnouiſſent q: filius dei erat. Interim. n. nõ paruũ erat eſti
mare oibus hoibus maiorẽ ⁊ a deo venire. HILA.
Myſtice aũt a iudea repudiatus in ciuitatẽ ſuã reuertitur.
Dei ciuitas fideliũ plebs ẽ. in hãc ergo introiuit p naui. i.
eccleſiam vectus. IOAN. epus: Non autem chriſtus
indiget naui ſed nauis chriſto: quia ſine celeſti guberna-
tione nauis eccleſie per mundanuꝫ pelagus ad celeſtem
portũ non valet peruenire. HILA. In paralytico aũt
gentiũ vniuerſitas offerť medẽda. hic itaqꝫ angelis mini-